

இலக்கியச் சந்திப்புகளும் இனிய மனப் பதிவுகளும்!

கே. எஸ். சிவகுமாரன், M.A. (Eng.)

இலக்கியச் சந்திப்புகளும் இனிய மனப்பதிவுகளும்

ஆசிரியர் :

கே.எஸ். சிவகுமாரன்

M.A. English

பதிப்பாசிரியர் :

முனைவர் லேனா தமிழ்நாணன் எம்.ஏ.,
டிப்ளமோ இன் ஜர்னலிசம்

மணிமேகலைப் பிரசுரம்

தபால் பெட்டி எண்: 1447,

7 (ப.எண்: 4), தணிகாசலம் சாலை,

தியாகராய நகர், சென்னை - 600 017.

தொலைபேசி : 24342926, 24346082

மின் அஞ்சல்: manimekalaiprasuram@gmail.com

இணைய தளம் : www.tamilvanan.com

நூல் விவரம்

நூல் தலைப்பு	: இலக்கியச் சந்திப்புகளும் இனிய மனப்பதிவுகளும்
ஆசிரியர்	: கே.எஸ். சிவகுமாரன்
மொழி	: தமிழ்
பதிப்பு ஆண்டு	: 2018
பதிப்பு விவரம்	: முதற்பதிப்பு
உரிமை	: ஆசிரியருக்கு
தாளின் தன்மை	: 11.6 கி.கி.
நூலின் அளவு	: கிரௌன் 12X18 செ.மீ.
அச்சு எழுத்து அளவு	: 11.5
மொத்த பக்கங்கள்	: 76
நூலின் விலை	: ரூ. 50/-
நூலின் இலங்கை விலை	: ரூ. 150/-
அட்டைப்பட ஓவியம்	: ஓவியர் மகேஷ்
லேசர் வடிவமைப்பு	: எஸ். முத்துகிருஷ்ணன், செல்: 9445108942
அச்சிட்லோர்	: Carefiltech.chennai
நூல் கட்டுமானம்	: தையல்

முன்னுரை

சென்னை மணிமேகலைப் பிரசுரமும் இலங்கை மீராப் பதிப்பகமும் எனது நூல்களைப் பிரசுரித்து வந்தன. பெரும்பாலான நூல்களை அதிபர் ரவி தமிழ்வாணன் அவர்களே என்னை ஊக்குவித்து தமது நிறுவனம் மூலம் வெளியிட்டுள்ளார். அவருக்கு எனது மனப்பூர்வமான நன்றிகள் என்றும் உண்டு. தமிழகத்தில் அவர் எனது நெருங்கிய நண்பராக விளங்குகிறார். அண்மைக்காலமாக யாழ்ப்பாணம் ஜீவநதி பிரசுரமும், கொழும்பு கொடகே நிறுவனமும் எனது நூல்களை பிரசுரித்து வருகின்றன.

இலங்கை தினக்குரல் நாளிதழில் நான் எழுதிய எழுத்துக்களும், ஈழத்துச் சஞ்சிகைகளில் பிரசுரமான எனது கட்டுரைகளில் ஒரு சிலவும் இந்த நூலில் இடம் பெறுகின்றன. இவை திறனாய்வு வகையை சார்ந்தவை.

ஆயிரத்து தொள்ளாயிரத்து ஐம்பத்துமுன்றாம் ஆண்டு முதல் நான் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் எழுதி வருகிறேன். தமிழகத்தில் பின்வரும் ஏடுகளில் என் கட்டுரைகள் வெளி வந்ததுள்ளன: சென்னையில் இருந்து வெளிவந்த தமிழ் சினிமா, எழுத்து, சரஸ்வதி தீபம், படிகள், வைகை, யாத்ரா, கனவு, காலச்சுவடு போன்றவை.

தமிழக வாசகர்களுக்கு இலங்கை எழுத்து பற்றி அறிந்து கொள்ள இந்த நூல் உதவும் என நினைக்கிறேன்.

உங்கள் கருத்துக்களை மின்கடிதம் மூலம் அறியத் தாருங்கள். sivakumaranks55@gmail.com

கே. எஸ். சிவகுமாரன்

21, முருகன் இடம்,

கொழும்பு - 6.

உள்ளடக்கம்

1. அமெரிக்க மண்ணில் இருவருடங்கள் (2002-2004) ஐந்து சிறு கட்டுரைகள்	5
2. சில நூல்கள், சஞ்சிகைகள் பற்றிய பதிவுகள்	
(அ) வர்ணங்கள் கரைந்த வெளி - கவிதைநூல்	26
(ஆ) விடியலுக்குமுன் - சிறுகதைகள் பகுப்பாய்வு	34
(இ) என் நினைவுகளும் நிஜங்களும் - நாடக வரலாறு.	41
(ஈ) பூரணி, ஞானம் - இரு இலக்கிய ஏடுகள்	48
(உ) சில வெளியீடுகள் - சில குறிப்புகள்	56
(ஊ) யாழ்ப்பாணம், திரிகோணமலை - இலக்கியச் சந்திப்புகள்	63
(எ) சமயம், இசை, நூல்கள், சஞ்சிகை - மனப்பதிவுகள்.	69

அமெரிக்க மண்ணில் இருவருடங்கள் (2002-2004)

ஐந்து சிறு கட்டுரைகள்

இத்தனை நாளும் நான் எங்கே சென்றிருந்தேன் என்று நீங்கள் கேட்பது எனக்குக் கேட்கிறது. ஆம், நான் மேற்கில் நெடுநாட்கள் இருந்து விட்டேன். உண்மையிலேயே “மேற்கில் நெடு நாட்கள்” (TOO LONG IN THE WEST) என்பது பாலச்சந்திர ராஜன் எழுதிய ஒரு நூலின் பெயர். யார் அவர்? அவர் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த ஓர் ஆங்கில இலக்கியப் புலமையாளர். (T.S.ELIOT) டி.எஸ்.எலியட் என்ற ஆங்கிக் கவிஞனைப் பற்றி ஆதாப்பூர்வமாகவும், அதிகாரபூர்வமாகவும் எழுதப்பட்டது இந்நூல் என, அரை நூற்றாண்டுக்கு முன் அங்கீகாரம் பெற்றது.

எலியட் அமெரிக்காவில் பிறந்து இங்கிலாந்தில் வாழ்ந்த தலைசிறந்த 20ஆம் நூற்றாண்டுக் கவிஞர் என்பதை நம்மில் பலர் அறிந்திருப்போம். சென்ற நூற்றாண்டின் சிறந்த ஆங்கிலக் கவிஞர்களுள், டபிள்யூ.பி.யேட்ஸ் (W.B.YEATS), எஸ்ராபவுண்ட் (EZRA POUND), டபிள்யூ.எச். ஓடன் (W.H.AUDEN) போன்றோரும் அடங்குவர்.

இது இப்படியிருக்கையில், நான் சொல்ல வந்ததைச் சொல்ல மறந்துவிட்டேனே. பார்த்தீர்களா, வயது போனால் இப்படித்தான். போகட்டும், நாம் மேற்குலகினைப்

போலவே இளமையாய் (தோற்றத்தில் இல்லாவிட்டாலும்) இருக்க நாம் முயல்வோம். சொன்னாற் போல, 'முயற்சி உடையார் இகழ்ச்சியடையார்' (TRY, TRY, TRY, TRY AGAIN) என்பது மேனாட்டாரின் தாரக மந்திரம். அவர்கள் எப்பொழுதுமே 'பொஸிட்டிவ்' (எல்லாம் நன்மைக்கே) ஆகச் சிந்தித்து முன்னேறுபவர்கள். அதனால்தான், விண்வெளியில் சஞ்சரித்துச் சந்திரனுக்கும் செல்லக் கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

விண் வெளி என்ற தும் விண் வெளிப் பொறியியலாளரான (AEROSPACE ENGINEER) எனது மூத்த மகன் ரகுராமின் (37) நினைவு ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. இலங்கைத் தமிழர் ஒருவர் முதற் தடவையாக இத்துறையில் முதுமானிப் பட்டம் பெற்றமை ஒரு சாதனை என்பது உண்மையே. ஆயினும், இதனை நானே எடுத்துக் கூறுவது சுய தம்பட்டந்தான். இருந்தாலும், தந்தை என்ற முறையில் நான் பெருமிதம் அடைகிறேன். ராம், இத்துறையிலும் வேறு படிப்புத் துறைகளிலும் முதுமானிப்பட்டம் பெற்றிருந்தாலும், அவர் தற்சமயம் விண்வெளித் துறையில் தொழில் பார்க்காமல், கணினித் துறையின் மென்பொருள் நிபுணத்துவராகப் பணிபுரிகிறார்.

இவற்றையெல்லாம் ஏன் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும்? நியாயமான கேள்விதான். விஷயம் இருக்கிறது. கடந்த 18 வருடங்களுக்கும் மேலாக அமெரிக்காவில் படித்து, பட்டம் பெற்று பணிபுரியும் எனது மகன், தனக்கிருக்கும் உரிமை காரணமாக அந்த நாட்டுக்கு வந்து வசிக்கும்படி அழைப்பு விடுத்தார்.

நான் ஓர் எழுத்தாளன் என்பதனால் பிறநாட்டு வாழ்க்கைப் போக்கு எப்படியிருக்கும் என்று அறிய, ஆர்வமுள்ள இயல்பு இருந்ததனால், 2002ஆம் ஆண்டு

ஏப்ரல் மாதம் 18ஆம் தேதி அமெரிக்காவிற்குப் புறப்பட்டேன்.

செல்லும் வழி, தென் கிழக்காசியாவூடாக இருந்தமை எனக்கு பெரும் மகிழ்ச்சியைத் தந்தது. தென்னாசியாவில் வாழும் நமக்குப் பெரும்பாலும், இலங்கைக்கு வெளியே சிந்திப்பதாயிருந்தால், அயல் நாடாகிய இந்தியா அல்லது கனடா அல்லது ஐரோப்பா, அமெரிக்கா, ஆஸ்திரேலியா ஆகிய கண்டங்களின் நாடுகள் பற்றியே அதிகம் அறிந்து கொள்கிறோம்.

சிங்கப்பூர், மலேசியா, இந்தோனேசியா, தென்/வடகொரியா, கம்பூச்சியா, தாய்லாந்து, தாய்வான் போன்ற தென்கிழக்காசிய நாடுகள் பற்றியோ, ஜப்பான், கரீபிய தீவுகள், மெக்ஸிகோ, மத்திய / தென் அமெரிக்கா போன்ற நாடுகள் பற்றியோ அவற்றின் பண்பாட்டுக் கோலங்கள் பற்றியோ அதிகம் அறிந்தோமில்லை. மாலத் தீவு, மத்திய கிழக்கு (மேற்கு ஆசியா) போன்ற இடங்களில் உள்ள இஸ்லாமிய நாடுகள் பற்றி ஓரளவுக்காவது நம்மில் பலர் அறிந்து வைத்திருக்கின்றோம்.

எனவே, சிங்கப்பூர் ஏர்லைன்ஸ் விமானத்தில் ஏறி தாய்வான் வழியாக அமெரிக்கத் தென்மேற்கு மாநிலமான கலிபோர்னியாவின் தலைநகரான லாஸ்ஏஞ்சலிஸ் விமான நிலையத்தில் ஏப்ரல் 19ஆம் தேதி வந்தடைந்தேன். இலங்கைக்கும் அமெரிக்காவிற்கும் இடையே நேர வித்தியாசம் சுமார் 8 முதல் 10 மணி வரையுமானது. அதாவது நமது நாட்டில் சூரியன் உதித்த பின்னர்தான், மேற்கில் உதயமாகிறது.

சிங்கப்பூர் விமான நிலையத்தில் சில மணிநேரம் கழிக்கவும் களிப்படையவும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அப்பப்பா! எத்தனை விதமான கோலங்கள். பல்வேறு நாட்டவரின்

கூடலாக மாத்திரமின்றி, தென்கிழக்காசியாவின் வேறுபட்ட மக்களின் நாகரிகப் போக்குகளையும் பேச்சோசைகளையும் கண்டு கேட்க முடிந்து வியப்புற்றேன்.

நாம் நினைக்கிறோம் - நாமே இற்றை வரையிலான (UP DATED) தன்மைகளைக் கொண்ட நவநாகரிக மக்கள் என்று இது எவ்வளவு தவறானது என்பதைப் பிரத்தியட்சமாகவே நான் கண்டேன். தாய்வான் தலைநகரான தாய்பேய் விமான நிலையத்தில் பாதுகாப்புப் பரிசோதனையை மேற்கொண்டார்கள். சிறிது நேரம் அங்கு தங்கியிருந்த வேளையில், மேற்கும் கிழக்கும் சந்தித்தாற் போன்று, அங்கு பல்வேறு ஆளுமைகளைக் கொண்ட பல்வேறு மக்களின் நடையுடை பாவனைகளைப் பார்த்துப் பரவசமானேன்.

தாய்பேய் (TAIPEI) விமான நிலையத்தில் தரித்து நின்றது பற்றிக் கதைத்தோம். அங்கிருந்து தொடருவோமா?

தைவான் நலைநகரின் அனைத்துலக விமான நிலையத்திலிருந்து நள்ளிரவு புறப்பட்ட விமானம் அடுத்த நாள் மாலையில் லாஸ் ஏஞ்சலிஸ் விமான நிலையம் வந்தடைந்தது. குபேர நாடாகிய அதிசய உலகம், அமெரிக்காவில் கால் வைத்ததும், நிர்வாக அனுசரணைகள் நடைபெற்றன. நடைமுறைகள் சாதகமாக அமைந்ததனால், அமெரிக்காவின் நிரந்தர வாசியாக அனுமதிச்சான்றிதழ் கிடைத்தது.

இனிச் செல்லவேண்டியது அமெரிக்காவில் ஓஹையோ (OHIO) மாநிலத்தின் இரண்டாவது மாநகரமாகிய சின்சினாட்டிக்கு (Cincinnati). அடுத்த நாள் காலைதான் டெல்டா (Delta) விமானம் புறப்படும். அதுவரை லாஸ் ஏஞ்சலிஸ் விமான நிலையத்தையும், அதனை அண்டிய பகுதிகளையும் சுற்றிப் பார்த்தேன்.

பார்த்த வேளையில், பல்வேறு மாதிரியான மாந்தர்கள் பூமிப்பந்தின் வெவ்வேறு பாகங்களிலுமிருந்து

வந்து பயணம் செய்வதைக் கண்டேன். அங்கு ஆங்கில, ஸ்பானிய, இத்தாலிய, வியட்நாமிய மொழிகளில் பேசுவோரையும், ஜப்பானிய, தென்னமெரிக்க நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்களையும் கண்டு, கேட்டு, கதைத்து மகிழ்ந்தேன்.

இரவு, அங்கு பகலாய் பரபரப்புடன் ஒளிர்விட்டது. மெக்ஸிக்கன் உண்டிச்சாலையில், இரு இந்தியத் தம்பதிகளுடன் (ஆந்திரா மாநிலத்தவர்) சம்பாஷித்து, உறைக்க உறைக்க (காரசாரமாக) உணவருந்தியிருந்த வேளையில், வயதில் இளமையான ஓர் தத்துவத்துறை பேராசிரியரான அமெரிக்கர் நம்முடன் சேர்ந்து கொண்டார். நான் தமிழில் ஓரிரு வார்த்தைகளை என்னையறியாமலேயே எமது சம்பாஷணையில் சேர்த்துக் கொண்டேன். தெலுங்கு பேசும் இளந்தம்பதியருக்கு எனது மொழி புரிந்தது. அமெரிக்கர் சுறுசுறுப்பானார்.

‘நீங்கள் எந்த மொழிச் சொற்களைப் பாவித்தீர்கள்’ என்று அமெரிக்க உச்சரிப்புடன் ஆங்கிலத்தில் என்னை வினவினார். “தமிழ்” என்று தமிழிற் பேசுவது போல உச்சரித்தேன். “அது Tamilஆ” என்றார். “ஆகவே” என்றேன். “நீங்கள் இந்தியரா?” “இல்லையே! இலங்கையர்” என்றேன் விளக்கமாக.

‘I AM A SRILANKAN’ என்றேன்.

அவர் மனமள என்று இலங்கையைப் பற்றித் தான் அறிந்ததையெல்லாம் எடுத்துக் கூறினார். எனக்குச் சந்தோஷம். பெரும்பாலான சராசரி அமெரிக்கர்களுக்குப் பிறநாடுகள் பற்றிய அறிவு பூஜ்யம் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஆனால், இந்த நண்பர் சிறிது வித்தியாசமானவர். காரணம் - இவருக்கு நிறையத் தகவல் தெரிந்திருந்தமை. இவரின் தந்தை

பாங்காக்கில் (தாய்லாந்து தலைநகரில்) அமெரிக்கத் தூதுவராகப் பணிபுரிந்தவர். தவிரவும், இவர் மெய்யியல் பேராசிரியராய் இருப்பதனால், இணையான அறிவுத்துறைச் செல்நெறிகளிலும் ஆர்வங்காட்டி வந்ததனால் இலங்கை பற்றியும் அறிந்திருத்ததில் வியப்பில்லை.

பயணிகள் தங்குமறையில் உறங்குவது போன்று சிறிது நேரம் கண்ணயர்ந்தேன். பொழுது விடிந்தது. பொற்கோழி கூவவில்லை. ஆயினும், மதுரமான ஸ்பானிய மொழி இலத்தின் அமெரிக்க வாத்திய இசை கண்விழிக்கச் செய்தது.

காலைக்கடன்களைத் துப்புரவான 'Rest Room'இல் (மலசலக் கூடத்தை, 'ரெஸ்ட் ரூம்' என்றுதான் பெரும்பாலான அமெரிக்கர்கள் அழைக்கிறார்கள்) முடிந்துவிட்ட புதுத் தெம்புடன் சின்சினாட்டிற்குச் செல்லும் விமானத்திற்காகக் காத்திருந்தேன்.

நான் அமர்ந்திருந்த பாதைமுனைக் கோடியில் (Terminal) வெவ்வேறு திசைகளுக்குச் செல்லும் பயணிகள் காத்திருந்தனர். அவர்களுடன் ஒருவர் எனது அவதானிப்புக்குட்பட்டார். தோற்றத்தில் இந்தியர்போல் காணப்பட்ட அந்த இளைஞர் உடையணிந்த முறையில் (சிறு காற்சட்டை, டி-ஷெர்ட், பெல்ட், ஸ்போர்ட்ஸ்ஷூஸ்) அமெரிக்கராய் தோன்றினார். இருவரும் ஒருவரையொருவர் பார்த்து முறுவலித்தோம். பின்னர் பேசத் தொடங்கினோம். அவர் தன் பெயரைக் கூறவில்லை. நானும் அப்படித்தான். இலக்கியம், கலை, சமயம், மேலை கீழைத்தேச பண்பாட்டுக் கோலங்கள் பற்றியெல்லாம் ஆங்கிலத்தில் உரையாடினோம். அவர் அமெரிக்க உச்சரிப்பில், நான் பிரிட்டிஷ் உச்சரிப்பில், நேரம் கழிந்தது பயனுள்ளதாய். நான் புறப்படும் நேரம் வந்துவிட்டது. அவர் கனடாவின் டொரோண்டோவுக்கு செல்லவிருந்தார். விடை பெற்றோம்.

அந்த 'அவர்' யார் என்று நான் முன்னமே அறிந்திருந்தால், ஒரு செல்பியை மேற்கொண்டிருப்பேன். -ச்சா! தவறிய சந்தர்ப்பமாயிற்று. தென்னியந்தியாவின் கர்நாடக மாநிலத்தில் பிறந்து அமெரிக்காவில் நெடு நாட்களாக வாழ்ந்து, இன்று ஹாலிவுட் திரைப்பட நெறியாளர்களுள் பிரபல்யம் பெற்று வரும் ஷியாமளன் நைட்தான் (Shyamalan Knight) அந்த இளைஞர் 'ஆறாவது அறிவு' (The Sixth Sense) என்ற திரைப்படத்தின் மூலம் பரவலாக கவனிப்பைப் பெற்ற ஷியாமளன் நைட் இன்று மேலும் இருபடங்களை நெறிப்படுத்திப் பாராட்டைப் பெற்றுள்ளார்.

நிற்க, இவர் இன்னார் என்று முன்னமே தெரிந்திருந்தால், மேலும் பல தகவல்களை அவரிடமிருந்து பெற்றுத் தங்களுடன் பரிமாறிக் கொண்டிருக்கலாம்.

அவர் அட்டகாசமாகத் தன்னைக் காட்டிக் கொள்ளாமல், அமைதியாக இருந்தார். உண்மைக் கலைஞர்கள் அப்படித்தான் அடக்கமாக இருப்பர். சாதாரணமான சாமான்யராக அவர் என்னுடன் உரையாடினார். அப்படியிருந்ததனாற் போலும் நான் அவர் பெயரையறிந்து கொள்ள முயலவில்லை. ஊடகத் துறையினனாக நான் இருப்பதனால் இத்தவறை நான் விட்டிருக்கக் கூடாது.

APPEARANCES ARE DECEPTIVE

(வெளித்தோற்றம் சில வேளைகளில் ஏமாற்றும் இயல்புடையது) என்பது உண்மைதான். பின் அவர்தான் ஷியாமளன் நைட் என்பதனை எப்படியறிந்து கொண்டேன்?

அவர் புகைப்படத்துடன் ஒரு சிறுகுறிப்பு ஓர் அமெரிக்க சஞ்சிகையில் வெளியாகியிருந்தது. அப்பொழுதுதான் என்

உதாசீனத்தைப் புரிந்து கொண்டேன். பல பிரமுகர்கள் சில வேளைகளில் தாம் இன்னார் எனக் காட்டாது (INCOGNITO) தனியாக சுகானுபவத்தைப் பெறுவார்கள். இதுவும் அப்படியே.

லொஸ் ஏஞ்சலீஸிலிருந்து புறப்பட்ட விமானம் சில மணிநேரம் கழித்து சின்சினாட்டியை மதியத்தில் வந்தடைந்தது. அங்கு என்வருகைக்காக ஆவலுடன் என் மூத்த மகன் ராமும், மருமகள் மிஷேலும் காத்திருந்தனர். மகிழ்வுடன் வரவேற்றனர். புதிய வாழ்க்கை முறை அத்தருணம் ஆரம்பமாகிறது.

அமெரிக்க மாநிலங்களிலொன்று ஒஹையோ (OHIO) அதனை அண்டியுள்ள மாநிலங்கள் இந்தியானா (Indiana) கென்டகி (KENTUCKY) அந்த நாட்டின் மத்திய கிழக்குப் பகுதியில் இம் மும்மாநிலங்களும் (TRISTATES) அமைந்துள்ளன. ஒஹையோ மாநிலத்தின் தலைநகர் கொலம்பஸ். அதற்கடுத்த பெருநகரங்கள் என சின்சினாட்டி (Cincinnati) க்ளிவ்லன்ட் (Cleveland) போன்றவற்றை குறிப்பிடலாம்.

KFC எனப்படும் கென்டக்கி பொரித்த கோழியிறச்சியை எமது நாட்டிலும் தயாரித்துத் தருகிறார்கள் அல்லவா? அந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர் 'கண்டுபிடித்த' உணவுப் பதார்த்தம் இப்பொழுது உலகளாவிய விதத்தில் அறிமுகமாகியிருக்கிறது.

கென்டக்கியின் வடபகுதி சின்சினாட்டி நகரின் தெற்குப் பகுதியைத் தொடுகிறது. அந்த இடத்திற் தான் அனைத்துலக விமான நிலையம் இருக்கிறது.

நான் அங்கு சென்றிறங்கியதும் எனது மூத்த மகன் ராமும், அவருடைய துணைவியார் மிஷேலும் என்னை அன்புடன் வரவேற்றுத் தமது காரில் தமதிருப்பிடம்

அழைத்துச் சென்றனர். அமெரிக்காவில் வாகனங்கள் வலது பக்கத்துப் பாதையில் தான் செல்லும். ஆயினும் கார்ச் சாரதி காரின் இடது பக்கத்து முன் ஆசனத்திலிருந்துதான் வாகனத்தைச் செலுத்துவார். இது நீங்கள் அறிந்த தொன்றே.

அங்கு அகன்ற பெரிய தெருக்களில் நான்கு ஓடு பாதைகள் உள்ளன. ஒரே திரையில் செல்லும் வாகனங்கள் இரண்டு (ஒன்று விரைவாகச் செல்வதற்கு அடுத்தது அவ்வளவு விரைவு தேவைப்படாமற் செல்வதற்கு) பாதைகளைப் பயன்படுத்தலாம்.

பொது மக்கள் போக்குவரத்துக்கான பேருந்து வண்டிகள் சில இடங்களில் இருந்தாலும், பொதுவாக அங்குள்ள மக்கள் எல்லோரிடத்திலும் வாகனங்கள் உள்ளன. பெரும்பாலான குடும்பங்கள் குறைந்தது இரண்டு வாகனங்ளையாவது வைத்திருப்பார்கள். இது 'டாம்பீகம்' அல்ல அத்தியாவசியத் தேவையின் நிமித்தம் எனக் கொள்க.

அமெரிக்காவில் போர்ட் (FORD) ஷெவ்லே (CHEVERLOT) போன்ற உள்நாட்டு மோட்டார் வண்டிகளைப் பலர் பயன்படுத்தினாலும், ஐப்பானியக் கார்களுக்குத் தான் 'மவுசு' அதிகம். அவை செய் நேர்த்தியும், அதிகபட்ச வசதி சாதனங்களும் கொண்டவை. கொரியா, பிரான்ஸ், ஜெர்மனி மற்றும் கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட மோட்டார் வண்டிகளுக்கும் 'கிராக்கி' உண்டு.

சின்சினாட்டியைப் பொறுத்த மட்டில் பெரும்பாலான மக்கள் ஜெர்மானியப் பூர்வீகத்தைக் கொண்டவர்கள். அதனைப் பெருமையாகப் பேசிக் கொள்பவர்கள், அயர்லாந்து, இத்தாலி, லத்தீன்

அமெரிக்க நாடுகள், வியட்நாம், சீனா, ஜப்பான், போன்ற நாடுகளிலிருந்து வந்து குடியேறிவர்களும், அமெரிக்கப் பூர்வீகக் குடியினரான செவ்விந்தியர்களின் வாரிசுகளும் சின்சினாட்டி என்ற பெருநகரத்தில் வசிக்கிறார்கள். கணிசமானவர்கள் என்றில்லாவிட்டாலும் நூறு, இருநூறு, இந்திய, பாகிஸ்தானிய மக்களும் ஒரு இருபது முப்பது இலங்கை குடும்பத்தினரும் இங்கு வசிக்கின்றனர். 'குத்துமதிப்பின்படி' இலங்கையின் வடபகுதி மக்கள் என ஒரு இருபது குடும்பங்கள் இங்கு நிரந்தரமாக வாழ்கின்றன. சிங்கள மக்கள் சிலரும் நெடுங்காலமாக வசிக்கின்றனர்.

பொன்சேகா (FONSEKA) குடும்பத்தினர் சுவையான இலங்கைச் சாப்பாட்டை மேல்நாட்டுப் பாணியில் சமைத்துத் தருகின்றனர். தமது 'அரலிய' சிற்றுண்டிச் சாலையில், வெள்ளைப்பூண்டு ரொட்டி (GARLIC BREAD) 'கட்டசம்பல்' வெவ்வேறு காரமட்டத்திலான இறைச்சிக் குழம்பு, தேங்காய்ப்பூ மாசிச் சம்பல் போன்றவற்றை வெள்ளைக்காரர்களுக்கு ஏற்ற விதத்தில் பக்குவமாகத் தருகின்றனர்.

சின்சினாட்டியின் தெற்குப் பகுதியில் வெள்ளைத் தோலுடையவர்களே அதிகம். அங்குதான் பஸ் ஓடும் பாதைக்கருகே தனியான விசாலமான வசிப்பிடம் (APARTMENT) ஒன்றில் வசித்து வந்ததேன். வெள்ளையருக்கடுத்ததாக ஆப்பிரிக்க அமெரிக்கர்கள் காணப்படுகிறார்கள். ஹிஸ்பானிக் (HISPANIC) என்றழைக்கப்படும் ஸ்பானிய மொழி பேசும் மெக்ஸிக்கோ, போர்ட்டோரிகோ (PUERTORICO) மத்திய தென் அமெரிக்க நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்களும் இம்மாநகரில் வசிக்கிறார்கள்.

ஓய்வுக்கே நேரமில்லை என்று கூறுமளவிற்கு ஆண்களும், பெண்களும் கடுமையாக உழைக்கிறார்கள்.

சிலர் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட வேலைகளைப் பார்க்கின்றனர். வருவாய் அதிகம் இல்லாவிட்டால், செலவுகளைச் சமாளிப்பது பெரும் கஷ்டமாகிவிடும். எனவேதான் அவர்களுக்கு நேரம் பொன்னானது. சகலத்தையும் வசதியாகப் பெற அவர்களுக்கு நிறையப்பணம் தேவைப்படுகிறது. ஒரு பொத்தானை அமுக்கினால் போதும். சகல தேவைகளும் நிறைவேற்றப்படுகின்றன என்று கூறுமளவிற்கு அவர்கள் வசதிகளைப் பெற்றுவிடுகிறார்கள்.

ஹாலிவுட் படங்களிலும் தொலைக்காட்சி நாடகங்களிலும் (SOAP OPERATIC & TELEPLAYS) சித்திரிக்கப்படுவது போன்று அமெரிக்க மக்களின் வாழ்க்கை முறையில்லை. அதேபோன்று அமெரிக்க அரசியல்வாதிகளின் கொள்கைகள், கோட்பாடுகள் போன்றவற்றை மாத்திரம் மையமாக வைத்து அமெரிக்க மக்களின் மனப்பாங்கையும், வாழ்க்கை முறையையும் கணிக்க முடியாது. பண்பாடு வித்தியாசப் படினும் அவர்களும் நம்மைப் போன்றவர்களே.

சின்சினாட்டி, அன்டர்சன் பட்டணப் பகுதியில் எனது மகன் குடும்பத்தினருடன் ஓரிரு மாதங்கள் இருந்து வந்தேன். அவர்களிலும் வேலைக்குச் சென்று மாலையில் வீடு திரும்பும்வரை நான் தனியாக இருந்து புத்தகங்கள், சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகளைப் படித்து வந்தேன்.

எத்தனையோ வானொலி நிலையங்களிலிருந்து ஒவ்வொரு ரக நேயர்களுக்கும் களிப்பூட்டும் வகையில் விதவிதமான இசை ஒலித்தது. இடையில் செய்திகள் (வெளிநாட்டுச் செய்திகள் எப்போதாவது இருந்துதான்) காலநிலை அறிவிப்பு, நிகழ்வுகள் பற்றிய அறிவிப்புகள் எல்லா வானொலி நிலையங்களும் விளம்பரங்களை விடாமல் சேர்த்துக் கொள்கின்றன.

இவற்றுள் ஒரு நிலையம் மாத்திரம் (தேசிய பொது மக்கள் வானொலி - NPR) விளம்பரமின்றி, செய்திகள், செய்தி விளக்கங்கள், விமர்சனங்கள் ஆகியவற்றுடன் அற்புதமான இசையை வழங்கி வருகின்றது.

இந்த இசை மேநாட்டு சாஸ்திரிய இசை (பெயித்தோவன், வாக்னர், மோஸ்ஸாட், சைகொவ்ஸ்கி, ஹைடன், பாஃம்ஸ் போன்ற இசை மேதைகளின்

ரம்மியமான வாத்திய இசை) மாத்திரமல்ல, ஒலி ஒத்திசைவு மீட்டல்கள் (SYMPHONY ORCHESTRATION) மற்றும் பல்வேறு நாடுகளின் இசைச் செல்வங்கள் மேநாட்டிசைப் பாணியில் தழுவியளிக்கப்படும் பாங்கு போன்ற மதுரமான இசையனுபவத்தை இந்த நிலையம் வழங்குகிறது.

நான் சொல்லாமலே நீங்கள் புரிந்திருப்பீர்கள் என்.பி.ஆர். வானொலியையே நான் அதிகம் கேட்பேன். இலங்கை உட்படப் பல வெளிநாட்டுச் செய்திகளும், அமெரிக்கா முழுவதிலுமான முக்கிய செய்திகளும், மாநில, சின்சினாட்டிச் செய்திகளும் ஒலிபரப்பாகின. இதுவும் இசையும் என்னை நிர்ப்பந்தம் செய்தன.

வாசிப்பும், வானொலியும் தவிர, இருக்கவே இருக்கிறது. தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள். 200க்கும் மேற்பட்ட நிலையங்கள் சேனல்ஸ்-சின்சினாட்டியில் மாத்திரம் மூன்று முக்கிய நிலையங்கள். இவை தேசிய நிலையங்களுடன் இணைந்தும் நிகழ்ச்சிகளை ஒளிபரப்புகின்றன. இவை மாத்திரமா? 'கேபிள்', 'சாட்டிலைட்' மூலம் சுமார் 1,000 நிலைய நிகழ்ச்சிகளை விரும்பினால் பார்க்கலாம்.

ஆயினும், இரண்டு நிலையங்களில் ஒளிபரப்பாகும் திரைப்படங்களையே நான் அதிகம் பார்ப்பேன். இவை IFC (அனைத்துலக திரைப்படக் காட்சி) நிலையமும், 'சன்டான்ஸ்' நிலையமுமாகும். SUNDANCE நிலையத்தின் உரிமையாளர் தலைசிறந்த அமெரிக்க நடிகரும், நெறியாளருமான ரெட்போர்ட் (REDFORD) ஆவார். உலகத் திரைப்பட விழாக்களுக்கு நேரில் சென்று பார்க்க கடந்த ஏழு வருடங்களாக எனக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை. அதனை ஈடுசெய்யவோ என்னவோ,

இந்த இரு நிலையங்களிலும் காட்டப்படும் அனைத்துலகப் படங்களையும் பார்த்து மகிழ் ஒரு வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

இவ்வாறு எத்தனை நாளுக்கு நான் 'ஹாயாக்' இருக்க முடியும். வேலை தேடும் படலம் ஆரம்பமாகிறது. தடையாக இருந்தது போக்குவரத்துப் பிரச்சினை, எனக்கோ கார் இல்லை. வெவ்வேறு இடங்களுக்குச் சென்று வேலைதேட, பஸ் வண்டிகளும் எனது இருப்பிடத்திலிருந்து செல்லா. மூன்று சில்லு (ஆட்டோ) வண்டிகள் கிடையா. வாடகைக் காரும் இலகுவில் கிடைக்கமாட்டாது.

என்ன செய்வது? பஸ் ஓடும் பாதையில் எனக்கொரு 'அப்பார்ட்மென்ட்' பார்க்க வேண்டியிருந்தது. எனது மருமகள் மிஷேல் (இவர் ஜப்பானிய மோட்டார் நிறுவனத்தில் நிர்வாகப் பணியை மேற்கொள்வதுடன், சட்டத்தரணி இறுதி வகுப்பை இன்னும் சில மாதங்களில் முடித்துக் கொள்வார்) எனக்காக ஒரு நல்ல வசிப்பிடத்தைத் தேடித் தந்ததுடன், வாரத்தில் ஐந்து நாட்களுக்கு நான்கு மணிநேரம் செய்யக் கூடிய வேலையையும் தேடித் தந்தார்.

அவர்களுடைய பெரிய வீட்டிலிருந்து ஏழு நிமிடக் கார் ஓட்டலின் பின் அடையக்கூடிய இடத்தில் வசிப்பிடம் எனக்குக் கிடைத்தது. மௌன்ட் உவோஷிங்ரன் பகுதியில் பஸ் ஓடும் ஸட்டன் (SUTTON) நெடுஞ்சாலையில் ஒரு குடியிருப்புக் கிடைத்தது. பெரிய படுக்கை அறை, சாப்பாட்டு அறையும், அதனையொட்டிய சமைக்கும் பகுதியும் ("ஸ்ரோவ்" மின்சார அடுப்பு, குளிருட்டிப் பெட்டி) இருந்தது. இவற்றை விட வசதியாக உட்கார்ந்து பேசிப் பழகப் பெரிய பகுதி, குளியலறை மற்றும் சாமான்கள், உடைபோன்றவற்றை வைப்பதற்கு நான்கு அலமாரிகள் (CLOSETS), உடைகளை துவைத்துக்

காயவைக்கும் இயந்திரம் போன்ற சகல வசதிகளும் கொண்ட எனது அறைகளின் தொகுதி எனக்குப் பெரும் சௌகரியத்தைத் தந்தது.

1935 என்ற இலக்கம் கொண்ட அந்த வீட்டுத் தொகுதியில் என்னுடன் மொத்தம் ஐந்து தனியாட்கள் வசித்தனர். என்னைத் தவிர்த்து ஏனையோர் வெள்ளைநிற அமெரிக்கர்கள். எனது வசிப்பிடத்துக்கு 425 டாலர் மாதாந்திர வாடகை, இலங்கைக் கணக்கில் நீங்களே நாணயமாற்றைச் செய்து விடுங்கள்.

வசிப்பிடம் கிடைத்து விட்டது. இனி, வேலை?

என்னைப் பற்றிய தகவல்களைத் தரும் அதே வேளையில் அமெரிக்க வாழ்க்கை முறையில் உள்ள சில பண்புகளையும் உங்களுக்குத் தருகிறேன் என்று எனக்கொரு நம்பிக்கை. இது சரியா? அன்பர்களே! நீங்களே சொல்லுங்கள். எதற்கும் இந்த வாரத்துடன் மேற்கில் நெடுநாட்களை முடித்துவிட்டு, அடுத்த வாரம் முதல் மற்றும் சுவாரஸ்யமான அம்சங்களைப் பார்ப்போமா?

சரி, எனது முதல் உத்தியோகம், கணினியைப் பயன்படுத்தி தரவுகளைப் பதிவு செய்யும் வேலை. ஹமில்டன் கவுன்டி பதிவாளர் அலுவலகத்தில், இந்தத் தரவுகளை விண்ணப்பங்களிலிருந்து பெற்று கணினியிலேயே பதிவு செய்து, சேமித்து வைப்பது எனது பங்கு - வேலை இதற்கு ஆகக் குறைந்த சம்பளமாக மணித்தியாலயத்துக்கு ஐந்து டாலர் 25 சதம் தந்தார்கள்.

நீங்கள் பெரிய பட்டதாரியாக இருக்கலாம். ஆனால், அமெரிக்காவில் புத்தக ஞானத்தைவிட, Skills எனப்படும் தொழிற்தேர்ச்சியே அதிகம் விரும்பப்படுகிறது.

நான் பார்த்த வேலை தற்காலிகமானது. முழுநேர வேலையொன்றைத் தேடினால்தான், ஆரோக்கிய

நலன் வசதிகளைப் பெற முடியும். இந்த Health Benefits இல்லாவிட்டால், அமெரிக்காவில் வசிப்பது மிகக் கடினம். ஏனெனில், வைத்தியசாலையில் தங்கியிருந்து நீங்கள் சிகிச்சை பெறுவதாயிருந்தால், நாளொன்றுக்கு சுமார் 4,000 டாலர்களைச் செலவிட வேண்டியிருக்கும். நகைப்பாய்விருக்கிறதா?

எனவேதான், கடச்சுட முழுநேர வேலையொன்றைத் தேடும் முயற்சியில் ஈடுபட்டு வெற்றியுங் கண்டேன். வேலை எனக்கோ புதியது.

அமெரிக்கா எங்கும் கிளை விரித்திருக்கும் ஒரு பெரிய சங்கிலி விற்பனை நிலையத்தில் (Stores என்பார்கள்) விற்பனை இணையாளர் (Sales Associate) பதவி எனக்குக் கிடைத்தது. வாடிக்கையாளருடன் சுமுக உறவு, விற்பனைப் பொருட்களைக் கவர்ச்சியான விதத்தில் காட்சிப் பொருளாக (Display) வைத்திருந்தால், காசு இயந்திரத்தில் விற்பனைகளைப் பதிவு செய்தல், பணப் புழக்கம் போன்றவை எனது கடமைகள்.

இந்த ஸ்டோர்ஸ் லாஸரஸ் மேனிஸ்-தைக்கப்பட்ட ஆண், பெண் உடைகளையும் மற்றும் மின்னியக்கப் பொருட்கள், நூதனப் பொருட்கள், உடை தாங்கிகள் போன்றவற்றை விற்பனை செய்து வந்தது. எனக்கு ஆரம்பத்தில் 'லகேஜ்' விற்பனைச் சாவடியிலும், பின்னர் ஆண்களுக்கான சகல உடைகள் விற்பனை சாவடியிலும் வேலை கிடைத்தது. இரண்டு வருடங்கள், மணித்தியாலயத்துக்கு 8 டொலர் 25 சதம் எனச் சம்பளம் வழங்கினார்கள்.

முற்றிலும் வெள்ளையரைக் கொண்ட ஆண்கள் பகுதியில் இரண்டு ஆசியர்கள் தொழில் பார்த்தார்கள்.

ஒருவர் நான், மற்றவர் ஒரு பாகிஸ்தானியப் பெண்மணி.

எமது நாட்டு மக்கள் இயல்பாகவே விருந்தோம்பல் பண்பு கொண்டவர்கள். நானும் அதனைப் பிரயோகித்து, சரளமாக உயர்மட்ட ஆங்கிலத்தைப் பேசி, சிரித்த முகத்துடன் பண்பாக வாடிக்கையாடருடன் தொடர்பை வைத்துக் கொண்டேன். எனது விற்பனைச் சாதனை (Sales Productivity) அதிகரிக்கவும், வாடிக்கையாளரின் நன்மதிப்பு நிர்வாகத்தினருக்குத் தெரிய வந்ததனாலும் ஆண்கள் பகுதியின் சிறந்த விற்பனையாளர்களுக்கான, 32 Badges ஐப் பெற்றுக் கொண்டு 'பெருமை'யடைந்தேன். இருந்தாலும், மேலதிக பணம் தேவைப்பட்டது. எனவே, ஆசிரியத் தொழிலைத் தேடினேன். நிரந்தர ஆசிரியர் பதவி வேண்டுமானால் முதுமானிப் பட்டமும், கல்வித்துறையில் டிப்ளோமாவும் தேவை.

என்னிடம் கலைமாணிப் பட்டம் மாத்திரமே இருந்தது. அது Substitute Teacher (மாற்று ஆசிரியர்) பதவி பெறப்போதுமானதாய் இருந்தது.

FOREST HILLS கல்வி மாவட்டத்தில், உயர்கல்வி நிறுவனங்கள் மூன்றில் (High School) இந்தப் பதவியைப் பெற்றுக் கொள்ள முடிந்தது. லாஸரஸ்- மேர்ஸியில் முழுநேர வேலையுடன் ஓய்வு நாட்களில் மாற்று ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தேன். ஆங்கில இலக்கியம் தான், எனது முக்கிய பாடம் என்றாலும் சமூகக் கல்வி, இதழியல், ஒலிபரப்பு, திரைப்படம் போன்ற பாடங்களை நடத்தவும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

எனக்கு மகிழ்ச்சியை இந்தப் பணி தந்தது. மாணவர்களும், மாணவியரும் என்னை நன்கு புரிந்து கொண்டு அமோகமான வரவேற்பைத் தந்தார்கள்

என்பது நிஜம். நாளொன்றுக்கு 77 டாலர் சம்பளமாகப் பெற்றேன்.

அமெரிக்காவின் கல்வி முறைகளுக்கிணங்க நான் பெற்ற அனுபவத்தை ஜூலை 19ஆம் தேதி கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தில் இடம்பெற்ற ஒரு சந்திப்பில் சில கல்விமான்களுடன் பகிர்ந்து கொண்டேன். எனவே அதுபற்றி இங்கு எழுதினேன். பள்ளிக் கூடங்கள் கோடை விடுமுறைக்காக மூடப்பட்டுள்ளன. முழுநேர/பகுதிநேர வேலைகள் இப்பொழுது எனக்கில்லை.

இடையில் Cincinnati Enquirer என்ற ஆங்கிலத் தினசரியில் ஓரிரு கட்டுரைகளை எழுதினேன். அமெரிக்காவிலிருந்து கொண்டே 'ஈமெயில்' மூலம் கொழும்பு ஆங்கிலப் பத்திரிகையான 'டெய்லி நியூஸ்' நாளிதழின் Artscope அனுபந்தத்தில் Gleanings என்ற தலைப்பில் ஒரு கலை இலக்கியப் பத்தியை (Column) கடந்த ஆண்டு டிசம்பர் 3ஆம் தேதி முதல் வாராவாரம் புதன்கிழமைகளில் எழுதி வருகிறேன். நீங்கள் படித்துப் பார்க்கவே மாட்டீர்களா?

வர்ணங்கள் கரைந்த வெளி

கவிஞனுக்கும் திறனாய்வாளனுக்குமிடையில் என்ன உறவோ? திறனாய்வாளனுக்கும் கவிதை நுகர்வோனுக்குமிடையில் என்ன தொடர்போ?

அது, பரஸ்பரம் உணர்வினால் சங்கமிக்கும் பாங்கு. பல தளங்களிலும் நின்று செயற்படும் தொடர்பாடலில் முக்கியமானதொன்று லயிப்பு.

லயிப்பும் ஒரு நிலைப்படுத்தப்பட்ட மன அமைதியின்றி உள்ளார்ந்த பல சிறப்புகளாக அமையும் படைப்பை நாம் முழுவதுமாகவே அணுகி, நுண்ணம்சங்களைப் பகுப்பாய்வு செய்து, வெளிப்படுத்துவது இலகுவானதொன்றல்ல.

ஆயினும், திறனாய்வாளன் கவிஞனின் சொல்லையும், சொல்லாமல் விட்டதையும், தனது எல்லைக் கோட்டுக்குள் நின்று புரிந்து கொண்டு வெளிப்படுத்த முயல்கிறான்.

அவன் முயற்சி, நுகர்வோனுக்குப் புரியும் விதத்திலும், அவன் ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க விதத்திலும் எளிமையாகச் சொல்லப்படல் வேண்டும்.

தா.பாலகணேசன் பிரான்ஸில் வாழும் இலங்கையர். இவரது முதலாவது கவிதைத் தொகுப்பான 'வர்ணங்கள்

கரைந்த வெளி' நூலில் 37 கவிதைகள் அடங்கியுள்ளன. ஒரே மூச்சாக இவற்றை நான் மௌனமாகப் படித்துப் பார்த்தேன். கவிஞருடைய உணர்வுத் தளத்திலும் அறிவுத் தளத்திலும் புக நான் முயன்றேன்.

இவருடைய எந்தவித எழுத்தையுமோ, நாடகத்தையுமோ நான் இதற்கு முன்னர் படித்தப் பார்த்து அறிந்ததில்லை. எனவே, இவருடைய படைப்புகள் பற்றிய எனது அனுபவம் இதுவேயாகும். பிரான்ஸ் நாட்டிலிருந்து வெளிவந்த ஒரு தமிழ் நூலை நான் படித்ததும் இதுவே முதல் தடவை.

இவருடைய கவிதைகளை வாய்விட்டுப் படிக்கும் பொழுது கவிதைகள் சுகானுபவம் ஏற்படுகிறது. தவிரவும் லயம், ஓசையொழுங்கு, வார்த்தைகளின் முக்கியத்துவம், அவை விமர்சிக்கும் அர்த்தங்கள் போன்ற அம்சங்கள் வாய்விட்டுப் படிப்பதனாலும் பரிமளிக்கின்றன.

இத்தொகுப்பில் 'காற்று' என்ற தலைப்பில் ஒரு மனோரதியக் கவிதை இடம்பெற்றுள்ளது. ROMANTIC POETRY என்றொரு வகைக் கவிதை மரபு 19ஆம் நூற்றாண்டிலே, குறிப்பாக இங்கிலாந்திலே பயிலப்பட்டு வந்தது. உவேட்சுவர்த், ஷெல்லி, கீட்ச், கோலரிட்ஜ், பிளேக் போன்றவர்கள் இக்கவிதை மரபில் எழுதி வந்தனர். இயற்கையையும், இயற்கையோடிணைந்த வாழ்க்கை முறையையும், கைத்தொழிற் புரட்சியை விரும்பாதவர்களுமாக இந்த 'ரொமன்டிக்' கவிஞர்கள் இருந்து வந்தனர். இந்த 'ரொமன்டிசிஸம்' என்ற பதத்தையே நான் இங்கு 'மனோரதியம்' என்கிறேன்.

'காற்று' இயற்கையை வைத்துப் பாடினாலும், அது சமூகப் பார்வையை விவரணப் பாங்கில் எடுத்தோதுகிறது. உள்ளார்ந்த சோகத் தன்மை மெல்லென ரீங்காரமிடுகிறது.

நீங்களும் என் கூற்றை நிச்சயமாக ஆமோதிப்பீர்கள்.
இதுதான் அந்தக் கவிதை.

கூந்தலை விரித்தழுகின்ற பெண்ணென
தென்னந் தோப்பிடைக் கிடந்து
குழைந்து, குழைந்து வந்து
என் இதயக் கதவோரம்
ஊதித் திரிகின்ற காற்றே!

கடற்கரை மணலைக்
கைகளில் வாரிக்
கொட்டிட வருவதாய்க் காண்கின்ற கனவில்
வெட்டி ஒரு கணம்
மின்னுகிறதென் கண்கள்.

சுற்றிச் சுழன்று
சுருதி மழை பெய்து
நர்த்தனமிட்டு
ஒளித்து, கூக்குரலிட்டு விளையாடும்
கோலக் கண்ணெனவும் ஆகித் திரிந்த
என் உயிர்காற்றே!

தேற்று வாரின்றி
அந்தியத் தெருக்களில்
அழுது புலம்புகையில்
நல்லதொரு வீணையென மீட்டிக் காட்டுவாய்
உன் நாதக் குழலை
என் நெஞ்செங்கும் பரப்பி
நவமெனச் சுடர்ப்பிப்பாய்!

பூவில் தேனருந்திய வண்டின்
கீதமதை மாந்திக்

கிறுகித் திரிகின்றதாய்க் காற்றே!
 தாவணிச் சேலை தழுவித் தளர்த்திடக் கண்டவர்
 விழிகளை மேலுயர்த்தி நிற்க
 நீ விந்தைகள் புரிவாய்!

பொட்டுக்குள் ஓடி மறைந்த
 பூமணியை யாரோ
 உள்ளம் கவர் கள்வன் சீண்ட
 அவள் சிரிப்பினையும்
 எங்ஙனம் எழிலாய்
 போ காற்றே!
 உன் குறும்போ பேசி மாளாது.

நீலக் கடலின் பாடலை ஏந்தி, வந்தென்
 நெஞ்சு முற்றத்து நின்று
 முகாரித்தழுகின்றது மேன்?

ஊரில்
 எங்கோ ஓர் மூலையில்
 தூக்கம் கலைந்தமும்
 தொட்டில் குழந்தையின்
 குரலைத் தானும் விட்டிலையே!

ஊர் அழுகின்ற போதுந்தன்
 உள்ளம் அழுகிறது
 யார்க்கெடுத்துரைப்பன் என் காற்றே!
 ஏழுலகம்
 எடுத்துத் திரிந்துன்
 உடலம் எங்ஙனமிளைத்தாய்
 ஊரே கூடி ஒப்பாரித் தழுகையில்
 கவலை மிக்கதொரு காவியத்தை

ஏற்றி இறக்கி
எந்தன் செவி அருகே
துயரோடு திரிவாய்

எனினும்
உடுக்கொலியும்
பறை முழக்கும்
ஊர்க்காளிக் கோயில்
மணி ஒலிப்பும் கொணர்ந்து
என் உள்ளத்தை உலுப்பி
உயிர்ப்பிப்பாய் எனின்
வாழி காற்றே!

* * *

“நிலவுக்குப் போதல்” என்று மற்றொரு கவிதை. இதிலிருந்து சில பிரயோகங்கள், உங்கள் உணர்வலைகளுக்காக...

“திசையெலாம் ஒடுங்கும்
மனிதர்களின் மூச்சை
சுமந்த வலியால்
உழலும் காற்று வெளியில்
இன்னும் கிடந்து காயும்.”

அவதானியுங்கள்: “காற்று வெளியில் இன்னும் கிடந்து காயும்.” இது புதுப் புனைவன்றோ!

இந்த உவமையைப் பாருங்கள்

“திருவிழா முடிந்த
கோயில் தெருவீதி போல
என் நிலவு முற்றம் கிடக்கும்”

மற்றொரு உவமை:

“ஃபிடில் வாசித்தவனின் பேரப்பிள்ளையாகி”
குறிப்பிட்ட இக் கவிதையின் பலம்,
அதன் POSITIVE தன்மை தான். அதனை
உடன்பாட்டுறுதி என்போம்.

பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் இயற்றிய திரைப்
பாடல்களில் ஒன்று ‘ஆடைகட்டி வந்த நிலவோ’ என்று
தொடங்கும். இங்கு கவிஞர் பாலகணேசன், “அந்திவான்
செங்கனியோ” என்கிறார்.

“கடலுள் சிதறிய
நிலவின் கனிகளுள்
செங்கனியை
யாரங்கே காண்பார்?”

எனவும் வினா எழுப்புகிறார். “நிலவெனும் பேடே”
என்கிறார்.

“நிலமெனும் வீணை
கொண்டு
மீட்கும் பாடல்
உயிரெங்கும் ஓடிக் காய்கிறதே”

என்கிறார்.

இவையெல்லாம் “பரதேசம் போனவன் நிலவு” என்ற
கவிதையில் இடம் பெறுகின்றன.

“அகதியின் கப்பலும் கால நதிக்கரையும்” என்ற
தலைப்பில் ஒரு கவிதை. அக்கவிதை உள்ளடக்கும் தொனி
வெள்ளிடை மலை. அதனையும் வாய்விட்டுப் படித்துப்
பாருங்கள்.

“தாய்கோழியும் குஞ்சுகளும்” என்ற கவிதை கூட,
“அழகையை வெளியெங்கும் பறை” என்ற பிரகடனத்தையே
உள்ளடக்குகிறது.

ஆகவே, இக்கவிஞர் பாலகணேசன் எதிர்காலத்தில்
நம்பிக்கைக் கொண்டு செயல்படுபவர் என்பது
புலனாகிறது. அவர் தேம்பியழுதாலும், நம்பிக்கைப்
பிடியைக் கைவிடவேயில்லை. இது வரவேற்கத் தக்கது.

* * *

இன்னொன்று -

“அகதிக் குழந்தைகளும் சூரியனும்” என்ற கவிதையில்
வருகிறது இந்த அழகிய உவமை.

“சேற்றுக் குளத்திலே கிடந்து
கும்மிருட்டுக் கலைய
மலரும் பொற்றாமரை போலும்”
“வெறி பிடித்த மனிதர்களும் தாயகப்
பயணிகளும்”

என்ற கவிதை - பொருளும், பொருள் உணர்த்தும் செய்தியும்,
இறுக்கமாய் கட்டமைப்புக் கொண்ட கவிதையும் எளிதில்
உங்கள் நுகர்வுக்குள் தொற்றிக்கொள்ளும்.

* * *

“துங்காத இரவு” என்ற கவிதையில் வரும்,

“காற்றில் மந்தமாக ஒலித்த
துப்பாக்கிக் துடு குரல்
வீட்டின் சாளரங்களையும் உதைத்தது”

என்ற வரிகளில் உள்ள ‘உதைத்தது’ என்ற வினைச்சொல்,
என்னளவில் ஒரு புதுப் பிரயோகம்.

* * *

“முற்றத்து வேம்பு” மற்றொரு அழகிய Narrative poem - கதை உருவான நிகழ்ச்சி விவரம் வாய்ந்த கவிதை என்போம். இதே மாதிரி உருக்கத்தையும், அதே நேரத்தில் நம்பிக்கையையும் வளர்க்கும் கவிதை. “இனி” யதார்த்த நிலையை உணர்த்தும் ஒரு கவிதை, “கத்தும் கடல்”

* * *

“குறும்பன்” “நாடகன்” போன்றவையும் கவனத்தை ஈர்க்கின்றன. “என்னுடைய சைக்கிள்” என்ற கவிதையில், “வழியோட்ட ஞாபகங்கள், குழி நண்டாகப் புறப்படுகின்றன” என்ற பிரயோகமும் என்னைக் கவர்ந்தது. “ரயில் பயணம்” மற்றொரு முக்கிய வெளிப்பாடு.

“நிலச்சுரங்க ஓவியங்கள்” இறுக்கமாகத் தரித்த கவிதையைப் படியுங்கள்.

கவிஞர் பாலகணேசனின் அடிப்படைச் சிந்தனை என்னளவில் விரும்பத்தக்கதாய் அமைகிறது. அதாவது, நம்பிக்கை இழக்காமை வரவேற்கத்தக்கது.

“இருள் வெளி” என்ற கவிதையில், “வர்ணங்கள் கரைந்த வெளியாயினும் கனவோடு குழந்தைகளின் உள்ளம்” என்கிறார்.

கனவுகளே நிஜமாகும் என்பது எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் சாத்தியமாகா விட்டாலும், கனவுகள், கற்பனைகள், வாழ்வு முன்னேற்றத்துக்கு முதற்படி என்பது பெரும்பாலும் உண்மையே.

விடியலுக்குமுன் - சிறுகதைகள் பகுப்பாய்வு

புலோலியூர் ஆ.இரத்தினவேலோன் நாடறிந்த தமிழ் சிறுகதையாசிரியர், கவிஞர், திறனாய்வு சார்ந்த பத்தி எழுத்தாளர், நூல் வெளியீட்டாளர் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அமைதியானவர். அன்புள்ளம் கொண்டவர். ஆயினும், முற்போக்குச் சிந்தனையாளர். சிறுமை கண்டு பொங்குபவர். பல விருதுகளைப் பெற்றவர். சுமார் மூன்று தசாப்தங்களாக நல்ல கதைகளை எழுதி வருபவர். புதுமைப்பாங்கில் எழுதுபவர். தமிழ் இவருக்கு சேவகம் புரியும்.

தமிழில் சில விஷயங்களை நான் எடுத்துக் கூற முயலும் போது, நண்பர்கள் அ.யேசுராசா, ஆ.இரத்தினவேலோன் ஆகிய இருவரும் தனித்தனியே என்னுடன் உரையாடும்போது, என்னை வியப்பிலே ஆழ்த்தி விடுவார்கள். நான் ஆங்கிலத்தில் சிந்தித்துத் தமிழில் விளக்க முற்படும் போது, அவர்கள் “சட்டென” நல்ல தமிழில் தந்து விடுவர். நண்பர் எஸ்.ரஞ்சகாமார் (மற்றொரு தலைசிறந்த படைப்பாளி/திறனாய்வாளர்) கூறியிருப்பது போல, “வேலோனது சிறுகதைகளில்

குறிப்பிடத்தக்க இன்னொரு அம்சம் திருத்தமான ஒரு மொழியை - இலக்கணத் தமிழ் அல்ல - அவர் கையாள்வதாகும். இத்தொகுப்பினூடே ஒரு வாசகன் அதை நன்கு உணர்ந்து கொள்ளலாம்.”

இரத்தினவேலோன் தனது ஆறு நூல்கள் உட்பட 40க்கும் மேலாக, “மீரா பதிப்பக”த்தின் ஊடாக வெளியிட்டிருக்கிறார். இவற்றுள்ளே அடியேனின் சில நூல்களும் அடங்கும்.

“விடியலுக்கு முன்” இந்த ஆண்டு முற்பகுதியில் வெளியாகிய நூலாசிரியரின் 11 சிறந்த கதைகள் என தானே நிர்ணயித்துக் கொண்ட கதைகளின் (1970 - 2002) தொகுப்பு முன்னுரையாசிரியர் எஸ்.ரஞ்சகமார் இவ்வாறு எழுதுகிறார். “இத்தொகுதியில் காணப்படும் கதைகளுள் பெரும்பாலானவை ஆசிரியரின் மெய்யனுபவங்களிலிருந்து பிறந்தவை. அதன் காரணமாகவே நம்பகத் தன்மையை அதிகளவில் இக்கதைகள் கொண்டுள்ளன. “இது மெய்யே. அது மாத்திரமல்ல, நூலாசிரியர் வேலோனின் இயல்பின் மற்றொரு பக்கத்தை நாம் கண்டு வியந்து போகிறோம்.

அது என்னவோ? வேலோன், உள்ளூர நகைச்சுவை உணர்வு கொண்டதுடன், அண்மைக்கால நவீனத்துவக் கோலங்களையும் புரிந்து வைத்திருக்கிறார் என்பதே அது.

இத்தொகுப்பின் சிறப்பம்சங்களை ஆசிரியரே எடுத்துக் கூறுவது எமக்கும் வசதியாயிற்று. கதைகளைப் படித்த பின் நாமும் அக்கூற்றுகளை முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்ளவும் வகையாயிற்று. வேலோன் பேசுகிறார்.

“... மூன்று தசாப்த கால கட்டத்தில் தனிப்பட்ட எனது வாழ்க்கைக் கோலத்தினூடே தேசியத்தின் சமூக

அரசியல் மாறுதல்களை இப்பதினொரு சிறுகதைகளும் சித்திரிக்க முனைவதே இத்தொகுதியின் மிக முக்கியமான அம்சமென நான் கருதுகின்றேன். என்னுடன் எனது குடும்ப அங்கத்தவர்களும் சில நண்பர்களும் இக்கதைகளின் பாத்திரங்களாக நகர்ந்து என் உணர்திறனைத் தொற்ற வைப்பதில் தோள் கொடுத்துள்ளார்கள்.

அவர் மேலும் கூறுவார்: “வடக்கு, கிழக்கு மக்களின் வேதனைகளையும், விம்மல்களையும், யுத்தத்தாலான வடுக்களையும், வலிகளையும் இயல்பானதாக வெளிக்கொணர இக்கதைகளிலெல்லாம் நனவோடை உத்தியில் கதையினை நகர்த்தியுள்ளேன்.”

இவருடைய கதைகள் பெரும்பாலும் எனக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் பிடிக்கும். புறவயமாக நின்று ஒவ்வொரு கதையையும் பகுத்தாய்வு செய்வது அவசியமாயினும், இது போன்ற ‘பத்தி’களில் இது சாத்தியமாகா. ஆயினும், ஒரு சில கதைகளில், ஒரு சில பகுதிகளை மாத்திரம் எடுத்துக் காட்டாகத் தருகிறேன் – ஒரு பாணை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் போல!

‘புதிய பயணம்’ கதையின் பெயர்:

“மாமா வந்தது நல்லாதப் போச்சு, என்ன திரையன்?” திரையனை அணைத்தவாறே அக்கா கேட்டாள்.

“அக்கா, உண்மையிலே திரையன் தான் என்னைப் பத்திரமாக் கூட்டிக் கொண்டுவந்து உன்னட்டைச் சேர்த்திருக்கிறான். நான் வெறும் உருப்படிக்குப் போனேனே தவிர, எனக்கு எல்லாம் சொல்லித் தந்தது, வழிகாட்டினது உன்னுடைய மகன் தான், அக்கா. உண்மையில் தம்பியிடமிருந்து தான் நான் அறிய வேண்டிய சங்கதிகள் நிறைய இருக்கு. இவ்வளவு காலமும் பயணம் வந்து

போயிருக்கிறான். ஆனால், இந்தப் பயணம்தான் எனக்கு ஒரு புதிய படிப்பினையைத் தந்திருக்கு அக்கா”

* * *

‘பாரதி’ கதையில் ஆசிரியர் சொல்லாமற் சொல்வது ஓரளவு புரிகிறது. ஆயினும் திடமாக இது ‘பின் நவீனத்துவம்’ என்ற போலித் தாம்பத்திய உறவைச் சித்திரிக்கின்றதோ தெரியவில்லை. ஆனால், கதை எனக்குப் பிடித்திருக்கிறது.

* * *

மற்றொரு கதை: ‘இருட்டினில் வாழும் உயிர்களுக்கு’

“மீரா பரீட்சைக்குத் தயார்தானே? இப்போ உனக்குத் தரப்பட்டுள்ள எழுத்து கீ அல்ல கி” என்றேன். வானொலியில் பாட்டுக்குப் பாட்டு நடத்தும் பி.எச். அப்துல் ஹமீத் பாணியில் என்னப்பா கினாவோ?” என்று கேட்டாள் மீரா,” ஓம் மீரா கி! கிளிக்கு வாற கி” என்றேன். மகள் சிந்திக்க ஆரம்பித்தாள்.

ஏறத்தாழ சாந்திக்கு மட்டுமே கேட்கும் வகையிலே சொல்கிறேன். “சாந்தி இந்த எழுத்தை வைத்துக் கொண்டு சாதாரணமாகவும் சிந்திக்கலாம். இதே எழுத்தை கொழும்பிலை ஒருநாள் ஐந்தாம் ஆண்டு படிக்கிற உன்ரை கொண்ணற்றை மகனுக்கும் குடுத்தன். அவன் கிளிங்கரன், கிளியோபாத்ரா, கிரிஸ், கிற்றார் எனச் சர்வதேச மட்டத்திலை சிந்திச்சு எழுதியிருந்தான்.

“டி.வி. பார்த்து, ரேடியோ கேட்டு வளர்கிற பிள்ளைகள் அவர்கள். அழகுராணிப் போட்டியையும், கிரிக்கெட் போட்டியையும் அன்றாடம் இருந்த இடத்திலேயே

இருந்து பார்க்கிறார்கள்...அப்படிச் சிந்திக்கிற நிலை என்ன வியப்பு? ஆறேழு வருஷங்களாக, பிறந்த நிலையிருந்தே இருட்டுக்குள்ளேயே வாழ்ற சீவன்கள் எங்கட பிள்ளைகள். இதுகளிட்டை அப்படியெல்லாம் எதிர்பார்க்க முடியுமா?" என்பது சாந்தியின் அங்கலாய்ப்பு.

“பார்ப்போம், இந்த மண்ணிலை படிக்கிற ஒரு முதல்தர மட்டத்திலை இருக்கிற பிள்ளை எப்படிச் சிந்திக்கிறது என்று?” என்றவாறே திருப்பி மகளை நோக்கினேன்.

“சரியா அம்மா?”

“ஓமப்பா எழுதிப் போட்டேன்”

“எங்கை மகள் எழுதினதை வாசியுங்கோ பாப்பம்.”

“கி”னாவிலை ஆணின் பெயர் கிட்டு. பெண்ணின் பெயர் கிருஷ்ணாந்தி, இடத்தின் பெயர் கிளாலி, பொருளின் பெயர் கிரனைட்டு.

சாந்தி என்னை நோக்கினாள், ‘இதுவும் சர்வதேச மட்டத்து சிந்தனை தானே?’ என்பது போலிருந்தது அவளது பார்வை.

நான் அண்ணாந்து வானத்தை நோக்கினேன். பெருமழை ஒன்றைப் பொழிந்து ஓய்ந்திருந்தாலும் மறுபடியும் பெய்வேன் எனப் பயங்காட்டிக் கொண்டிருக்கிறது கருத்தவானம்.”

* * *

மற்றொரு கதை. “வேட்டை” அதிலிருந்து இரு வெவ்வேறு பகுதிகள். ஆசிரியன் வேறுபட்ட எழுத்து நடையைக் காட்டுவதற்காக.

“சிம்ம ராசியிலை பிறந்தவள். இயல்பாகவே இறாங்கியானவள். அடிபட்டு, சித்திவதைபட்டு வாழுறதை விரும்பவா போறாள்? கிளிப்பிள்ளையாக வளர்த்து குரங்கின் கையில் குடுத்திட்டம். கிணத்துப் படி தெரியாமல் வளர்த்து பாழ் கிணத்துக்கை தள்ளிப் போட்டம். அந்தக் கண்காணாத தேசத்திலைத் தனியாக இருந்து என்ரபிள்ளை என்ன செய்யப் போகிறாளோ?”

அடுத்த Sample...

“கொடிய அரக்கனின் கபாலத்தைக் காலில் மிதித்து கைகளில் வாள், சூலத்துடன் நாக்கை வெளியில் நீட்டியவாறே அக்னிப் பிழம்புகளின் மத்தியில் பத்ரகாளி அம்மன் கொடுஞ்சினத்துடன் தரிசனம் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தாள்.”

* * *

ஆ.இரத்தினவேலோன் தமது சிறுகதைகளில் உரையாடல்களைச் சிறப்பாக எழுதுவார். அதுவும் யாழ்ப்பாணப் பேச்சு மொழியை அவர் கையாளும் முறை என்னைப் பெரிதும் கவரும். புலோலித் தமிழிற் சில மட்டக்களப்பு புளியந்தீவுப் பகுதியில் பயிலப்படுவதாகவும், எனது இளமைக்கால நினைவு.

சில உதாரணங்கள்:

“என்ன இழுவெண்டு உந்த அலுப்புகளைச் சப்பித் தள்ளுறது?” (திக்கற்றவர்கள்) “என்ன கிரந்தம் கதைக்கிறியள்? எனக்குப் பத்திக் கொண்டு வாற ஆத்திரத்துக்கு....” (திக்கற்றவர்கள்) வேறும் பல உள.

இந்தப் பத்தியிலே நான் வேண்டுமென்றே கதைகளின் உள்ளடக்கம் பற்றியோ, ஆசிரியரின் சமூகப் பிரக்ஞை

பற்றியோ ஒன்றுமே கூறிலேன். வழக்கமாக, மதிப்புரைகள், உள்ளடக்கத்துடன் ஆரம்பிக்கும். கதைகளின் சுருக்கங்கள் மீளத் தரப்படும். கதைகள் எழுதப்பட்ட முறை. கதை உள்ளடக்கத்துக்குப் பொருத்தமானதோ என்பதை நாம் அதிகம் பார்ப்பதில்லை. இதனால், கதைகள் நேர்த்தியாக, சிக்கனமாக, கலை நயமாக எழுதுபவர்கள் மிகவும் குறைவாகவே நம்மிடையே காணப்படுகின்றார்கள். வாய்ப்பாடாக சமூக யதார்த்தக் கதைகளுக்கே நாம் முக்கியத்துவம் அளித்து வந்திருக்கிறோம். இது நியாயமான, சரியான அளவுகோலாக இருந்தபோதிலும், கதைகள் எழுதும்பொழுது ஏனைய உறுதிப்பொருள்களையும் (Aspects of Short Story Writing) நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்பது எனது விருப்பம்.

நண்பர் புலோலியூர் ஆ.இரத்தினவேலோன் உள்ளடக்கத்துக்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் அளிக்கிறாரோ, அதேபோல இதர அம்சங்களுக்கும் ஏறக்குறைய அதே முக்கியத்துவத்தைக் கொடுக்க முன் வருவது பாராட்டத்தக்க விஷயம் என்பது தவிர, கதைகளை அவர் சுவாரஸ்யமாக எழுதிச் செல்லவும் வகை செய்கிறது.

மனதைத் தொடும் எழுத்தாளர்களின் கதைகளையே எனக்கு அதிகம் பிடிக்கிறது உங்களுக்கும் அப்படித்தானே?

என் நினைவுகளும் நிஜங்களும் - நாடக வரலாறு.

கே.செல்வராஜன் எழுதிய “என் நினைவுகளும் நிஜங்களும்” என்ற நூலின் அறிமுகம் கடந்த 21.11.04 இல் கொழும்பில் ‘கலைத்திருவிழா 2004’ என்ற பஸ்தரப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் மத்தியில் அரங்கேறியது. மருதானை எல்ஃபின்ஸ்டன் கலையரங்கில் இது இடம்பெற்றது.

இந்தக் கதம்ப நிகழ்ச்சியில் நயவுரை நிகழ்த்துமாறு நூலாசிரியர் என்னைக் கேட்டிருந்தார். இவரைப் பற்றியோ, இவர் திறனாற்றல்களைப் பற்றியோ, இவர் நாடகமேடை வெற்றிகளையோ, நான் அதிகம் அறிந்திருக்கவில்லை. இவருடைய நாடகம் ஒன்றைப் பல வருடங்களுக்கு முன் பார்த்த ஞாபகம். அது திருப்தியளிக்கவில்லை என்பது மட்டும் லேசாக நினைவுண்டு.

அதனை நினைவூட்டு முகமாக அன்பர் தமது இந்த நூலின் 84ஆம் பக்கத்தில் தந்திருக்கிறார். “பூகம்பம்” என்ற இவருடைய நாடகம், “கே.எஸ்.சிவகுமாரன் போன்றோரின் கடுமையான விமர்சனத்துக்குள்ளாகி, நாடக விழாவில் கடைசி இடத்துக்குத் தள்ளப்பட்டதுக்கு அதில் காணப்பட்ட அரசியல் சர்ச்சை ஒரு காரணமாக

இருக்கலாம்” என்று அன்பர் எழுதியிருந்தார்.

அது ஒரு புறமிருக்க, இந்த நூல் ஈழத்து நாடக வரலாற்றில் முக்கியமான சுவாரஸ்யமான, பயனுள்ள நூல் என்பதில் ஒருவித ஐயமும் வேண்டாம். இது எப்படி? யாழ்ப்பாணம், வவுனியா, மன்னார், மலைநாடு, திரிகோண மலை, மட்டக்களப்பு மட்டுமல்ல கொழும்புவும் தமிழ் நாடகத்துறைக்குப் பாராட்டுமபடியான பங்களிப்பைச் செய்திருக்கிறது என்ற வரலாற்று உண்மையை முன்பின்னறிந்திராத புதிய தகவல்களுடன் நூலாசிரியர் தந்திருக்கிறார். சுய விளம்பரங்களைக் கூடப் பொதுவான நாடகத்துறை விபரங்களின் பின்னணியில் அவர் தருவது, இத்தகைய எழுத்துக்கு ஒரு முன்மாதிரி.

1960களிலிருந்து 1980களின் பிற்கூறுகள் வரை கொழும்பு நாடகங்கள் பற்றி நான் அடிக்கடி எனது “மனத்திரை”, “சித்திரதர்ஷினி”, “நாற்சாரம்” போன்ற பத்திகளில் எழுதி வந்திருக்கிறேன். அந்நாட்களில் தீவிரமாக நாடகத்துறையில் ஈடுபட்டு வந்த ரொபர்ட், ஜெயசீலன், மாத்தளை கார்த்திகேசு, அந்தனி ஜீவா, கலைச்செல்வன், தாளீஸியல், ராஜபாண்டியன், சிதம்பரம், ஜெயந்தி மணிமேகலை, ந.சுந்தரலிங்கம், இ.சிவாநந்தன் எஸ்.பொன்னுத்துரை, சி.தில்லைநாதன் போன்றோரறிவர். உண்மையிலேயே நாடகத்திறனாய்வை உரிய முறையில் எனது பத்திகள் மூலம் தமிழில் அறிமுகப்படுத்தியவர்களுள் நான் ஒரு முன்னோடி எனக் கூறும்பொழுது அது சுய தம்பட்டமல்ல. தமிழில் மாத்திரமல்ல. ஆங்கிலத்திலும் அதனைச் செய்து வந்துள்ளேன் என்பது வரலாற்றுப் பதிவுக்குரியது. கே.செல்வராஜன் போன்ற இளவல்கள் இதுபற்றியறிந்திராதது ஒன்றும் வியப்பல்ல. ‘தேடுதல்’ முயற்சிகள் நம்மிடையே மிகக் குறைவு.

1980இல், “பூரணி” என்ற சிற்றேட்டில் “கொழும்பிவில் தமிழ் நாடகம்” என்றதொரு நீண்ட கட்டுரையை எழுதியுள்ளேன். நாடகத்துறை விற்பன்னர்களாகக் கருதப்படும் பேராசிரியர்கள் கா.சிவத்தம்பி, மௌனகுரு போன்றோர் கொழும்பு நாடகங்களைப் புறக்கணித்து வந்தமையைப் பின்னர் உணர்ந்து, வருந்தியிருக்கின்றனர்.

ஆக்க இலக்கியப் படைப்பாளியும் திறனாய்வு சார்ந்த பத்திகளை எழுதுபவருமான தெளிவத்தை ஜோசப், மேற்சொன்ன பேராசிரியர்களின் கூற்றுகளைத் தந்திருப்பது இங்கு குறிப்பிடத்தகுந்தது.

இந்த நூலின் 27 A பக்கத்தில் சிவத்தம்பி இவ்வாறு தெரிவித்ததாக ஜோசப் குறிப்பிடுகிறார்.

“கொழும்புவை மையமாகக் கொண்ட ஒரு பிரதேசமாக ஜிந்துப்பிட்டி திகழ்ந்தது. அந்தப் பகுதியில் வாழ்ந்த தமிழ் மற்றும் தமிழ் பேசும் இளைஞர்களுக்கு நாடகம் ஒரு முக்கிய கலை வடிவமாயிற்று. தங்களின் திறமைகளை தங்களுக்குத் தாமேயும் தங்கள் நண்பர்களுக்கும் நிரூபிப்பதற்கான ஒரு கலை வடிவமாக நாடகம் அமைந்தது. ஈழத் தமிழ் நாடக வளர்ச்சியில் இது ஒரு தனித்த நீரோட்டமாகவே இருந்து வந்துள்ளது. சிங்கள நாடக உலகோடு கணிசமான ஊடாட்டம் இருந்து வந்துள்ளது. தமிழ்க் கூத்து மரபின் ஆழ அகலங்களை இது பயன்படுத்தவில்லை. அத்துடன், வடக்கு, கிழக்கின் பிரச்சினைகளோடும் ஆற்றுகை வெளிப்பாடுகளுடனும் இணையவில்லை. துரதிர்ஷ்ட வசமாக இந்த வரலாறு இன்னும் எழுதப்படவில்லை. குறிப்பாக, இந்த நாடக அரங்கில் தொழில்முறை நடிக, நடிகைகளாக இருந்த கலைஞர்களின் ஆற்றல், பணி பற்றிய எவ்விதப் பதிவும் இல்லாமலிருப்பது மன வருத்தத்துக்குரிய ஒன்றாகும்.” இது பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பியின் கூற்று.

தெளிவத்தை ஜோசப், பேராசிரியர் மௌன குருவின் கூற்றையும் தருகிறார். அது வருமாறு:

“கொழும்புவை மையமாகக் கொண்டு தனக்கென ஒரு புதுப்போக்குடன் வளர்ந்து வரும் இந்த நாடகத்துறை அனுபவஸ்தர்கள் தங்கள் அனுபவங்களை நூலாக்கித் தரவேண்டும். அது பயனுள்ள பணியாகும்.”

இனி, நண்பர் கே.செல்வராஜன் இந்த பயனுள்ள நூலை ஏன் எழுதினார். இதன் உள்ளடக்கம் என்ன என்பதை நூலாசிரியர் வாயிலாகவே நாம் அறிந்து கொள்வோம். 198 பக்கங்களைக் கொண்ட இந்நூலிலே 155ஆம் பக்கத்தில் தனது பரோபகாரச் சிந்தனையை வெளிப்படுத்துகிறார்.

இதோ, எம்.செல்வராஜன் - “...எனதும் என்னோடிணைந்த அல்லது நான் வாழ்கின்ற காலத்தில் வாழ்ந்த - வாழ்கின்ற கலைஞர்களினதும் தகவல்களைத் தெரிவித்திருப்பீர்கள். நான் இதில் இவர்களைப் பற்றிய ஒரு சில தகவல்களைக் கோடிட்டுக் காட்ட வேண்டிய காரணம், அவசியம் என்னென்று நீங்கள் நினைக்கலாம். காரணம், அவசியம் மட்டுமல்ல, இவர்களைப் பற்றி எழுதவேண்டியது எனது தார்மீகப் பொறுப்பென்று நான் கருதுகின்றேன்.”

“கொழும்பைக் களமாகக் கொண்டு நாடகவுலகில் வலம்வரும் இவர்கள் கலைக்காகத் தம் வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்தவர்கள். தனக்குக் கிடைத்த பல சந்தர்பங்களை வெளிச்சத்தில் தொலைத்துவிட்டு நாடகமேடை இருட்டில் தேடிக்கொண்டு வறுமையெனும் நெருப்பாற்றில் நீந்தும் நித்தியப் போராளிகள், தம் வாழ்வில் விடிவெள்ளியை எதிர்பார்த்து ஏங்கிக் கொண்டிருப்பவர்கள். அதற்காகப்

பல அரசியல் சாயம் பூசிக் கொண்டவர்கள். பூசிய சாயம் காயும் முன்னே புறக்கணிக்கப்பட்டவர்கள்.”

செல்வராஜன் மேலும் கூறுகிறார்:

“இவர்களது தியாகங்களும், திறமைகளும் உங்கள் மனதில் ஒரு சிறிய கடுகளவாவது புகுந்து உங்களை இவர்களுக்காக ஆதங்கப்பட வைத்தால் போதும். அதுவே எனது இப்படைப்பின் சாதனையென பூரிப்படைவேன்.”

நூலாசிரியரின் நோக்கம் நமக்குத் தெரிந்து விடுகிறது. இவ்வாறு பார்த்தால், இந்த நூலாசிரியர் ஓர் உண்மைக் கலைஞன் என்பது தெரிய வரும். இதனை ஹாசிம் உமர், உடுவை எஸ்.தில்லைநடராஜா, ரேலங்கி செல்வராஜா, அ.சசாங்கன் சர்மா, ஏ.சி.எம்.ஹுசைன் பாருக், ஸ்ரீதர் பிச்சையப்பா, தெளிவத்தை ஜோசப், கலைச்செல்வன், எஸ்.கந்தையா போன்ற நாடகத்துறைப் பிரமுகர்கள் போன்றோர் தமது அபிப்பிராயங்களை வெளிப்படையாகவே உறுதிப்படுத்தியுள்ளனர்.

இந்நூலிலே பல பொருத்தமான மேற்கோள்கள் தரப்படுகின்றன. இவற்றுள் சுவாமி விவேகானந்தர், கவியரசர் கண்ணதாசன், வைரமுத்து, மு.மேத்தா, வாலி, எஸ்.டி.சிவநாயகம், சில்லையூர் செல்வராஜன், ஆர்.சிவகுருநாதன், டொமினிக் ஜீவா, எஸ்.ஏ.அழகேசன், ஏ.எஸ்.எம். நவாஸ் ஆகியோரின் கூற்றுகளும் அடங்கும்.

இலக்கிய ரசனையுடைய இந்த நூலாசிரியர் ஒரு நாடகாசிரியர். நெறியாளர், நடிகர், கவிஞர் என்பதெல்லாம் இவர் வாழ்க்கையனுபவ வெளிப்பாடுகள் மூலம் அறிந்து கொள்கிறோம்.

வாசகர்களுடன் நேரிலேயே பேசுவதுபோல, சரளமான உரையாடல் போன்று, தனது இளமைக் காலம் தொடக்கம் இற்றை வரையிலுமான நாடகத்துறை அனுபவங்களையும் தனது வாழ்வின் சாவல்களையும் ஒளிவுமறைவின்றி ஒரு 'திறந்த புத்தகமாக' கே.செல்வராஜன் எழுதியிருப்பது சுவாரஸ்யமான ஒரு அத்தியாவசியப் பதிவு.

இந்த நூலை படித்துப் பார்த்த பின்னர்தான், நண்பர் கே.செல்வராஜன் எத்தகையதொரு நல்லிதயமும் பண்பானவர் என்பதனையும் நான் அறிந்து கொண்டேன்.

தன்னடக்கம் காரணமாக நம்மில் சிலர், தம்மைப் பற்றிய விபரங்களைத் தானும் பதிவு செய்வதில்லை. இதனால் பிற்கால ஆய்வாளர்களுக்கு உண்மை நிலைமை தெரியாமற்போய் விடுகிறது.

நண்பர் டொமினிக் ஜீவா எதிர்கால நலன்கருதி, தமது சுய அனுபவங்களைத் தொகுத்துப் பதிவு செய்வது போலவே, கே.செல்வராஜனும் இப்புத்தகத்தில் பதிவு செய்துள்ளார்.

இது போலவே, கூச்சமின்றி நானும் எனது பழைய முயற்சிகளைப் பதிவு செய்து "சொன்னாற்போல" பதிவு பத்தியிலே எழுதி வருகிறேன்.

இந்த நூலில் பல அம்சங்கள் எனக்குப் பிடித்தன. அவற்றுள் ஒன்று ஆசிரியர் தமது குறைபாடுகளையும் வெற்றி முயற்சிகளையும் ஒருங்கே தெரிவிப்பதாகும். சுய விமர்சனப் பாங்கில் அவர் எழுதுவது அவருடைய நேர்மையைக் காட்டுகிறது. அது மாத்திரமல்ல, அவர் திட நம்பிக்கை கொண்டவராக இருப்பதும் பாராட்டத் தக்கது.

கடந்த ஞாயிற்றுக்கிழமை விழாவிலே, இவர் நூலை வெளியிட்டதுடன், கலை நிகழ்வுகளையும் சிறப்பு விருதுகளையும் வழங்கி கலைத் திருவிழா 2004ஐ நடத்திக் காட்டியிருக்கிறார்.

சுவாமி விவேகானந்தரின் கூற்றொன்றை அவர் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். இந்தக் கூற்று எனக்கும் பிடித்தது. அதனை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“நீ எதை நினைக்கிறாயோ அதுவாக நீ ஆகி விடுகிறாய். நீ பலவீனமானவன் என்று நினைத்தால் உன் பலம் குறைந்துவிடும். நீ பலமுள்ளவன் என்று நினைத்தால் பலமுள்ளவனாகி விடுவாய். பிறர் என்ன வேண்டுமானாலும் சொல்லிக் கொண்டே போகட்டும். உன்னுடைய நம்பிக்கையில் உறுதியாய் இரு. இந்த உலகம் உன் காலடியில் வந்து விழும். வேதாந்தம் மனிதனுக்கு கற்பிக்கும் முதற் பாடம் தன்னம்பிக்கை தான்.”

சுவாமி விவேகானந்தர் கூறியிருப்பது போல, தன்னம்பிக்கையுடன் இருக்கும்படி செல்வராஜனை வாழ்த்துகின்றேன்.

பூரணி, ஞானம் - இரு இலக்கிய ஏடுகள்

“பூரணி”, இற்றைக்கு 50 வருடங்களுக்கு முன் வெளிவந்த ஒரு தரமான ஏடு. இந்தச் சிற்றேடு இப்பொழுது எங்கு கிடைக்குமோ தெரியாது. என்னிடம் “பூரணி” ஒரு இதழ் (ஐப்பசி - மார்கழி 1972) மாத்திரம் உள்ளது. அதில் என் கட்டுரையொன்று இடம் பெற்றிருந்ததனால் அதனை எனது கோவை (File) ஒன்றுள் வைத்திருக்கிறேன்.

“பூரணி” பற்றிய தகவல்களை நண்பர் தெளிவத்தை ஜோசப்பிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கும்.

வாசகர் நலன்கருதி, அந்த ஏட்டின் குறிப்பிட்ட அந்த இதழ் பற்றிய சில தகவல்களைப் பார்ப்போம்.

கொழும்பு - 13 சப்பாத்து வீதி, 35ஆம் இலக்க இல்லத்திலிருந்து இந்த இதழ் வெளிவந்தது. இதன் இணை ஆசிரியர்களாக என்.கே.மகாலிங்கம் (கனடாவில் தற்சமயம் வாழும் நல்ல எழுத்தாளரும், மொழிபெயர்ப்பாளருமாவார்) க.சட்டநாதன் (யாழ்ப்பாணத்தில் வாழும் தலைசிறந்த சிறு கதையாசிரியர்) ஆகியோர் பணிபுரிந்தனர். “பூரணி”யின்

ஏனைய உறுப்பினர்கள் மு.நேமிநாதன் (இவர் இப்பொழுது இங்கிலாந்தில் வாழ்கிறார்), க. தங்கவேல் (இவரைப் பற்றிய விபவரங்கள் கிடைக்கவில்லை), இமையவன் (இவர் யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்கிறார் என்று நம்ப இடமுண்டு), இரா.சிவச்சந்திரன் (இவர் யாழ் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர், எழுத்தாளர்)

இந்த இரண்டாவது இதழ் பற்றிய தமது அபிப்பிராயங்களை, செங்கை ஆழியன், எஸ்.எம்.ஜே.பைஸ்தீன், திக்குவல்லை கமால், நீள்கரை நம்பி, ப.சிவானந்த சர்மா (கோப்பாய்சிவம்) ஆகிய எழுத்தாளர்களும் கயல்வண்ணன், காவலூர் இறைமகன் ஆகிய வாசகர்களும் எழுதியுள்ளனர்.

மறைந்துபோன சிறந்த சிறுகதை எழுத்தாளர்களுள் ஒருவரான செ.கதிர்காமநாதன் பற்றி க. சட்டநாதனும், மதுரகவி இ.நாகராஜன் பற்றி, தரமான 'மறுமலர்ச்சி' கால எழுத்தாளர் க.வே.யும் உருக்கமாக எழுதியுள்ளனர்.

இப்பொழுது ஆஸ்திரேலியாவில் வசிக்கும் லெ.முருகபூபதியின் “அந்தப் பிறவிகள்” என்ற சிறுகதை மறைந்துபோன, சமூகப் பிரக்ஞையைத் துலாம்பாரமாக வெளிப்படுத்திய யோ.பெனடிக்ட் பாலனின் “ஒரு வழிப்பாதை” என்ற சிறுகதை, க.சட்டநாதன் எழுதிய “குருவியும் அந்தக் கிராமத்துச் சிறுமியும்” என்ற சிறுகதை, உருது மொழிச் சிறுகதை எழுத்தாளரான கிருஷ்ன் சந்தர் (இந்திய முற்போக்கு எழுத்தாளர்) எழுதிய “அணைந்த சுவாலை” என்ற கதையின் தமிழாக்கம் (முக்தார் தமிழில் தந்திருக்கிறார்) இப்பொழுது சென்னையில் வாழும் முன்னாள் ‘ரெயின்போ’ பிரிண்டர்ஸ் உரிமையாளர் எம்.ஏ.ரஹ்மான் எழுதிய “ஆதாரம்” உருவகக்கதை ஆகியன இடம் பெற்றுள்ளன.

என்னிடம் உள்ள “பூரணி” ஏட்டில் 19 முதல் 22 வரையிலுமான பக்கங்களைக் காணவில்லை. அப்பக்கங்களில் நீண்ட கவிதை/கவிதைகள் இடம் பெற்றிருக்கலாம் என ஊகிக்கிறேன்.

குறிப்பிட்ட இந்த இதழில், அ.யேசுராசாவின் “நம்பிக்கை” என்ற கவிதை, ஜெயகாந்தனின் ஒரு கூற்று, லா.சா.ராவின் கதையொன்றிலிருந்து பெறப்பட்ட சில பகுதிகள், திக்குவல்லை கமாலின் “மூன்று தத்துவ நோக்குகளும் உண்மையும்” என்ற கட்டுரை, சுந்தர ராமசாமியின் எழுத்திலிருந்து பெறப்பட்ட ஒரு பகுதி, மறைந்த குறிப்பிடத்தகு புனைகதையாளரும், தத்துவநெறி ஆய்வாளரும், திறனாய்வாளருமான மு.தளையசிங்கத்தின் “ஒளி படைத்த கண்ணினாய்” என்ற “மெய்யுள்”, சு.மகாலிங்கம் எழுதிய “அபிவிருத்தித் திட்டங்களும் மக்களும்” என்ற கட்டுரை ஆகியன இடம்பெற்றுள்ளன. கு.ப. ராஜகோபாலனின் ‘உரம்’ என்ற கவிதையும் இடம் பெற்றதை மறந்து விட்டேன்.

சொன்னாற்போல “கொழும்பில் தமிழ் நாடகங்கள்” என்ற கே.எஸ்.சிவகுமாரனின் கட்டுரையும் இடம் பெற்றுள்ளது. ஆமாம், இந்தப் பழைய விஷங்களைப் பற்றி எல்லாம் நான் ஏன் இங்கு எழுதவேண்டும்? நல்ல கேள்விதான். ஏனென்றால், இந்தப் பல்கலைக்கழகங்களில் பயிலும் மாணவர்கள் சிலர் தமது பேராசிரியர்களின் விதப்புரைகள் (பாராட்டுரைகள்) காரணமாக என்னிடம் வந்து பழைய சமாசாரங்களைக் கேட்டுத் தமக்கு உதவுமாறு கேட்கின்றனர். அவர்களுடைய ஆய்வுகளுக்கு அவ்விபரங்கள் தேவைப்படுகின்றன போலும். இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால், இவர்கள் சுயமாகத் தேடுதலை மேற்கொள்ளவோ, உடனிகழ்கால இலக்கியப்

போக்குகளை உடனுக்குடன் அறிந்து கொள்ளவோ அக்கறை காட்டுவதில்லை.

என்னிடம் விபரங்கள் கேட்கும் இவர்கள் என்னைப்பற்றி ஒன்றுமேயறிந்திரமால், “இங்கிலிஷ் பத்திரிகைகளில் தமிழ் இலக்கியம் தொடர்பாக “அறிமுகஞ்” செய்கிறார்களாமே!” என ஆச்சரியம் தெரிவிக்கின்றனர். ஆங்கிலப் பத்திரிகையில் நான் எழுதுவதை இவர்கள் பார்ப்பதில்லை. கேள்விப்பட்டு என்னிடம் கேள்வியாகக் கேட்கிறார்கள்.

“அறிமுகம்”, “திறனாய்வு”, “மதிப்புரை”, “விமர்சனம்” போன்ற சொற்களின் வேறுபாடுகள், அர்த்தங்கள் போன்றவற்றை இந்த மாணவர்கள் மாத்திரமல்ல நமது தமிழ் எழுத்தாளர்களும் அதிகம் அறிந்துள்ளார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. அவர்களைக் குறை கூறிப் பயனில்லை. அவர்கள் இந்த வேறுபாடுகளை உணராமல், சாட்டு மேனியாக எல்லாவற்றையும் “விமர்சனம்” என்றே கூறிவிடுகிறார்கள். அப்படி அவர்களுக்குப் பழக்கமாய் போய்விட்டது. என்ன செய்வது?

ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளில் நான் வெறுமனே “அறிமுகம்” செய்வது மட்டுமல்ல, அதற்கும் மேலாக தமிழ்/ஆங்கில/சிங்கள கலை இலக்கியங்கள் பற்றியும் திறனாய்வு செய்கிறேன் என்பதை அவர்கள் கவனிப்பதில்லை. இது எனக்கு மனத்தாங்கலை ஏற்படுத்துகிறது.

இதனாலேயே “திறனாய்வு என்றால் என்ன?” என்ற நூல் புதிதாக - மணிமேகலைப் பிரசுரமாக - வெளிவந்திருக்கிறது. அவசியம் படித்துப் பாருங்கள்.

“ஞானம்” - 55 கண்டி / கொழும்பு ஆகிய நகரங்களின் முகவரிகளைக் கொண்டு இம்மாதத்திற்குரிய

“ஞானம்” என்ற சிற்றேட்டின் 55ஆவது இதழ் கடந்த வாரம் வெளியாகியிருந்திருக்கிறது. இந்த ஏடு நாடெங்கிலும் பரவலாகக் கிடைக்க அதன் ஆசிரியர், வைத்திய கலாநிதியும், கலைமாமணியுமான தி.ஞானசேகரன் (இவர் ஒரு முக்கிய, அருமையாக எழுதும் புனைகதையாளரும், பயணக் கட்டுரை, திறனாய்வு போன்றவற்றை எழுதுபவருமான நன்கறியப்பட்டவர்) எடுத்து வருவதைக் காணக் கூடியதாக இருக்கிறது.

“புஷ்பா” இவர் “புஸ்பா” என்று இந்தச் சமஸ்கிருத பெயரைத் தமிழ்ப்படுத்தவது எனக்கு உடந்தையில்லை. நம்மில் பலருக்கு வடமொழி எழுத்துகளின் உச்சரிப்புகளில் அதிக பரிச்சயமில்லை என்பது தெரியவருகிறது. உதாரணமாக “ஷ”, “ஸ”, “ஜ” போன்ற எழுத்துகளை அவற்றின் உச்சரிப்புக்கு ஏற்ற விதத்தில் பயன்படுத்தத் தவறிவிடுகிறோம். மீண்டும் தனது திறனாற்றலை நிலை நாட்டியிருக்கிறார். ஆமாம், இந்த, “புஷ்பா” யார் தெரியுமோ? நமது இளங்கவிஞர் - “குறிஞ்சி இளந்தென்றல்” தான்.

ஆய்வறிவாளர் கா. சிவத்தம்பியுடனான நேர்காணல் தொடர் சென்ற இதழுடன் முடிவடைந்த போதும், திறனாற்றல் கொண்டிருந்த போதிலும், காழ்ப்புணர்ச்சி கலையாத எஸ்.பொன்னுத்துரையின் நேர்காணல் தொடர்கிறது. அவசியம் படித்துப் பார்த்து, அவருடைய பார்வையில் இலக்கியத் தகவல்களை நாம் கிரகித்துக் கொள்ளலாம்.

சிறுகதைகள், கவிதைகள், கட்டுரைகள், நூல் மதிப்புரை, புதிய நூலகம், வாசகர் பேசுகிறார் ஆகிய வாசிப்புக்கு பயன்தரும் அம்சங்களும் இடம் பெற்றுள்ளன.

“பகிர்தலின் மூலம் விரிவும் ஆழமும் பெறுவது

ஞானம்” என்பதில் உண்மையுண்டு. ஞானசேகரன் திட்டமிட்டுத் தமது ஏட்டை பலத்த நஷ்டங்களுக்கு மத்தியிலும் தொடர்ந்து வெளியிட்டு வருவது துணிகரமான செயல்தான். இலண்டனில் நூலகவியலாளராக இருந்து வரும் என்.செல்வராஜா எழுதிய “ஈழத்தின் வடபுலப் பெயர்வும் அது தொடர்பான இலக்கியங்களும்” என்ற கட்டுரையை, ஆய்வாளர்கள் அவசியம் படித்துப் பயன்பெற வேண்டிய கட்டுரை.

“நெய்தல் நம்பி” ஓர் அருமையான எழுத்தாளரும், செய்தியாளருமாவார். “நவமணி” பத்திரிகையில் சிறிது காலம் பிரதம ஆசிரியராக இருந்து அந்த வார இதழை ஆரம்பித்து வைத்தபோது, நண்பர் “நெய்தல் நம்பி” அங்கு பணிபுரிய வந்தார். அதற்கு முன்னர் சிலாபத்தில் உள்ள நண்பர் எஸ்.எம்.ஜே.பைஸ்தீன் பற்றி.

இவர் இப்பொழுது ‘தினகரன்’ வெளிநாட்டுச் செய்திப் பிரிவில் பணிபுரிகிறார் என நினைக்கிறேன். “நெய்தல் நம்பி” என்ற இந்த அடக்கமான நண்பரை அறிமுகஞ் செய்து வைத்திருந்தார். இவர் “தினக்குரல்” நாளிதழில் பணி புரிந்ததை நான் அறிவேன். ஏனெனில், நான் ஓமானில் இருந்த பொழுது (1997 - 2000) என்னைப் பேட்டி கண்டு “ஞாயிறு தினக்குரல்”லில் வெளியிட்டார். அந்தப் பேட்டியை எனது “திறனாய்வு என்றால் என்ன? என்ற நூலில் சேர்த்திருக்கிறேன். “ஞானம்” இதழில் ‘நெய்தல் நம்பி’ எழுதிய நியாயபூர்வமான கேள்விகளும் ஆலோசனைகளும் வெகு பொருத்தமுடையவை.

மலேசிய எழுத்துலகு பற்றிய ஒரு செய்திக்குறிப்பு அவசியம் நாம் அறிய வேண்டிய தகவல். “செங்கை ஆழியாவின்” தொடர் போதனைகள், “இசை வேள்வி” பற்றிய குறிப்பு /உஷாதேவி பாலச்சந்திர ஐயர்). “சாரல்

நாட"னின் தோட்டப்புறக் கதைகள் சுவாரஸ்யமான முறையில் எழுதப்பட்டுள்ளன.

துரைமனோகரன் பல விஷயங்களையும் தொட்டு மிக எளிமையான விதத்தில் தகவல்களையும், அபிப்பிராயங்களையும் தருகிறார்.

வீணைவேந்தன் சிறுவர்க்கான ஓர் அழகிய பாடலைத் தந்திருக்கிறார்.

நெடு நாட்களுக்குப் பின், உருவகக்கதை வித்தகர், "ஏழ்மை அவனுக்கொரு தூசி" என்ற பெயரில் ஒரு நல்ல சிறுகதையை கிழக்கிலங்கை இஸ்லாமியர் தந்துள்ளார்.

செ.சுதர்சனின் "பார்வையும் பதிவும்" ஒவ்வொரு இதழிலும் இடம்பெற வேண்டிய அத்தியாவசியப் பதிவுகள்.

வே. சுப்ரமணியச் செல்வனின் "வீசி எறிகிறேன்" கவிதை அதன் திருப்புமுனை முத்தாய்ப்பு காரணமாகக் கவனத்தை ஈர்க்கிறது.

'ஞானம்' ஏட்டில் "நக்கீரன்" எழுதும் மதிப்புரைகளை நான் முன்னரும் பார்த்திருக்கிறேன். சிக்கனமாக அவர் எழுதும் மதிப்புரைகள் பெரும்பாலும் ஏற்றுக் கொள்ளத் தக்கவையாய் இருக்கின்றன. இந்த இதழில் இரண்டு மதிப்புரைகளை எழுதியிருக்கிறார். "வாதராயனன்" ஒன்றையும், நா.சோ. இரண்டையும் மதிப்புரையாக எழுதியுள்ளார்.

இவற்றை விட "புதிய நூலகம்" என்ற பகுதியிலும் சில வெளியீடுகள் அறிமுகமாகியுள்ளன. மட்டக்களப்பின் முன்னணி எழுத்தாளரும் கவிஞருமான செ. குணரத்தினத்தின் அண்மைக்கால கவிதையைப் படிக்க ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்துள்ளது.

“வாசகர் பேசுகிறார்” பகுதியில் பஞ்சமன் எழுதிய கடிதம் ஓர் அருமையான நையாண்டி.

கா. நடராஜன் கடிதம் தொடர்பாக ஒன்றை நான் கூற விரும்புகிறேன். “கம்பராமாயணத்தில் வரும் “அல்குல்” என்ற சொல்லின் விளக்கத்தைப் பலரும் தந்துள்ளனர். அகராதிகளில் கூட அது பெண்ணின் பிறப்புறுப்பு என்று சொல்லப்படுகிறது. எனக்கென்னவோ அந்தச் சொல் பெண்களின் இடுப்புக்கும் தொடைகளுக்குமிடையேயுள்ள பின் பகுதி முழுவதுமையே குறிப்பதாகப் படுகிறது. கம்பரின் ராமாயணத்தில், குகன் படகில் பெண்களையும் ஏற்றிச் செல்லும் பாடல்களில் வரும் வருணனைகள் பெண்களின் பிருஷ்டப் பகுதியையே “அல்குல்” என்ற பிரயோகம் மூலம் உணர்த்தப்படுகிறது என்பது எனது வாசிப்பு.

வே. தினகரன், சாரங்கா தயானந்தன், இணுவையூர் சிதம்பர திருச்செந்திநாதன், ஓட்டமாவடி அறபாத், த. சித்தி அமரசிங்கம் ஆகியோரும் தமது குறிப்புகளைத் தெரிவித்துள்ளனர்.

நெடு நாட்களாகவே எழுதி வரும் முன்னணிக் கவிஞர்களுள் ஒருவர் கல்வயல் வே. குமாரசாமி, இவருடைய “புதுப்பஞ்ச தாண்டவம்” என்ற கவிதை இம்மாத “ஞானம்” இதழின் முத்திரைப் படைப்பு எனலாம். நாட்டு நடப்பின் உள்ளார்ந்த தன்மையை மிகமிகத் திடமாக அவர் சக்திமிகு வார்த்தைப் பிரயோகத்தால் எள்ளிநகையாடுகிறார். அற்புதமான சொல்லடுக்கு. அணிகள் சேர்ந்த கவிதை இது.

சில வெளியீடுகள் - சில குறிப்புகள்

நமது நாட்டில் மும்மொழிகளிலும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் நூல்கள், இலக்கிய ஏடுகள், சஞ்சிகைகளின் தொகை ஏராளம், ஏராளம். இவற்றைத் தட்டிப் பார்க்கவே நேரம் கிடைக்காத வேளையில், இவைபற்றி ஆற அமர இருந்து விரிவான மதிப்புரைகளை எழுதுவது எங்ஙனம். நான் பிரமித்துப் போய் இருக்கிறேன். இவைபற்றி வாசகர் கவனத்துக்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என்பது எனது ஆசை. ஒரு சிலவற்றிற்காகுதல் மதிப்புரை எழுதிவிட வேண்டும் என்றாலும், சிரமமாயிருக்கிறது. முக்கியமான படைப்புகளைக் கூட அறிமுக ரீதியில் கணித்துக் குறிப்பு எழுதுவது தான் தற்பொழுது சாத்தியமானது. தவிரவும், நாளிதழ்கள், வார இதழ்களில் எல்லாம் குறிப்புரைகளும், மதிப்புரைகளும், ஆய்வுகளும், திறனாய்வுகளும் எழுத இப்பொழுது பல இளம்பரம்பரையினர் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் பார்வை எமக்கு இப்பொழுது தேவையாக இருக்கிறது. எம்போன்ற பழைய பரம்பரையினரின் அவதானிப்புகளுக்கு இப்பொழுது அதிக வரவேற்பில்லை என்பதை நான் அறிவேன். சொன்னாற்போல 'அப்ஸர்வேஷன்' என்ற ஆங்கிலப் பதத்துக்கு 'அவதானிகள்'

என்று பிழையாகவே சிலர் மொழி மாற்றஞ் செய்கின்றனர். அவதானிப்புத்தான் சரியானது. அவதானம் என்றால் 'கோஷன்' எனப் பொருள் படுமல்லவா? அவதானியுங்கள் (ஒப்ஸேர்வ்) சரியா?

* * *

அண்மையது நான் படித்துப் பயன் பெற்ற நூல்களில் அநு.வை. நாகராஜனின் 'கருத்தும் எழுத்தும்', நீர்வை பொன்னையனின் "நாம் ஏன் எழுதுகின்றோம்", கவிஞர் ரி.எம். ஷாஹுல் ஹமீதுவின் "கீத போதனாரஞ்சிதம்", "கலையமுதம்" என்ற பி.எச். அப்துல் ஹமீத்தின் பாராட்டு விழா மலர், நாகபூஷணி கருப்பையாவின் "நெற்றிக்கண்", செங்கை ஆழியானின் "பெரியக்கா" ஆகியனவும் அடங்கும். இவற்றைவிட வேறு பல நூல்களும் வந்து சேர்ந்துள்ளன. அவை பற்றிப் பின்னர் பார்ப்போம்.

* * *

செங்கை ஆழியான் என்ற கலாநிதி க.குணராசா இன்று மிகமிக முக்கியமான ஈழத்து எழுத்தாளர். அவர் ஈட்டிய, ஈட்டி வரும் சாதனைகள் பல. இங்கு அவருடைய மூத்த சகோதரியின் மறைவு குறித்து அவர் பிரசுரித்த நினைவஞ்சலி பற்றியே ஓரிரு வார்த்தைகள் எழுதுகிறேன்.

சரிதைகள், சுயசரிதைகள் இன்று மிகவும் இலகுவான முறையில், வாசகருடன் நேரடியாகப் பேசுவது போன்ற நடையில் எழுதப்பட்டு வருவதை நீங்கள் அவதானித்திருப்பீர்கள். உதாரணமாக, 'சொன்னாற்போல' என்ற எனது பத்தியில், என்னைப் பற்றி நானே எழுதும் அதே வேளையில், மறந்துபோன தொடர்புடைய செய்திகளையும் நீங்கள் அறியும்வண்ணம் நான் எழுதுவதாகக் கண்டுபிடித்திருப்பீர்கள்.

பெரியக்காவும் பல விபரங்களை இத்தகைய நடையில் தருகிறது. காலப்போக்கிற் கேற்ப எழுத்தாளர்களும், தமது எழுத்து நடையை விரிவுபடுத்திக் கொள்கிறார்கள்.

நன்கறியப்பட்ட ஒலி/ஒளிபரப்பாளர் நாகபூஷணி கருப்பையா ஒரு கவிஞரும் கூட, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ் சிறப்புப் பட்டதாரியான இவரின் கவிதைத் தொகுப்பு 'நெற்றிக்கண்'.

இவர் கவிதைகளுக்கு நாம் வருமுன் எனக்கு உடன்பாடான ஒரு கருத்தை ஆற்றல்மிகு எழுத்தாளரும், கவிஞருமான வைத்திய கலாநிதி எஸ்.நஜிமுதீன் எழுதியிருப்பதைத் தரவிரும்புகிறேன். அவர் கூற்று இதுதான்.

“தான் கண்டவற்றை, தான் உணர்ந்தவற்றை, தன்னைப் பாதித்தவற்றைத் தன்னை மகிழ்வித்தவற்றை, தனது ஏமாற்றங்களை, தனது மாற்றங்களை என்று எல்லாவற்றையும் தாமாகவே, தன்னிலை நின்று பிறருக்குச் சொல்லும் போது, மனது மிகவும் திருப்தியுறுகிறது. அந்த உணர்வு வெளிப்பாடு சுய பாஷையில், சுய நடையில், சகலவித மழலைத் தன்மையுடனும் தான் தொடங்க வேண்டும். இதற்கு எந்தவித இலக்கண, இலக்கிய வரையறைகளும் இருக்கத் தேவையில்லை என்பதே எனது கணிப்பு.”

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் பயின்ற நாகபூஷணி, எம்.எஸ். ராமையா தொடர்பாக ஆய்வை மேற்கொண்டார் என பல்கலைக்கழகத் திறனாய்வாளரும், பத்தி எழுத்தாளருமான கலாநிதி துரை, மனோகரனுக்குத் தெரிவிக்கின்றார். இவர் “ஞானம்” இதழில் எழுதிவரும் பத்தியை நான் தவறாமல் வாசித்துப் பல தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்கிறேன்.

“நெற்றிக் கண்ணை வெளியிட்டிருக்கும் புண்ணியாமீனும் நன்கறியப்பட்ட ஓர் நூலாசிரியரும், எழுத்தாளருமாவார். அவர் இளம் எழுத்தாளர்களை இனங்கண்டு ஊக்கமளித்து, அவர்களுடைய நூல்களைப் பிரசுரித்து வருபவர். ரி.எஸ்.ஜெயபார்கான் கவிதையில் நாகபூஷணியை வாழ்த்தியிருப்பதும் படிப்பதற்குச் சுவையாக இருக்கிறது. கவிஞர் பற்றிய தகவல்களை கலைமகள் ஹிதாயா ரிஸ்வி தந்திருக்கிறார்.

நாகபூஷணியின் அடக்கத்தையும், நம்பிக்கையையும், அவருடைய ‘என்னுரை’யிலிருந்து நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

“அரிச்சுவடி தொட்ட காலம் முதல் அறிவிப்பாளரான இற்றை நாள் வரை ஆற்றிய சாதனை ஏதுமில்லை. ஆயினும்....ஆங்காங்கே சலசலக்கும் எதிர்ப்பொலிகள் ஆக்கிடலாம் என்னையோர் அக்கினிக் குஞ்சாய்.”

இவருடைய மற்றொரு கவிதையும் எனக்குப் பிடித்தது. “ஏனில்லை....” என்ற கவிதையைப் பாருங்கள்.

‘பிழையில்லை பிழையில்லை
புதியன புகுதலில் பிழையில்லை
சரியில்லை சரியில்லை
களைகளை விதைப்பது சரியில்லை
விதை தந்தே நாம் பெறுவதற்கு
புகழொன்றும் ஒரு பொருளில்லை
தலையெடுத்தொருவன் நிமிர்ந்துவிட்டால்
தடைகளவனுக்குப் பொருட்டில்லை
இலை மறைகாயென்றிருந்தாலும்
இருக்கும் திறமைக்கும் திரையில்லை
வெல்லும் துணிவு இருக்கையிலே
வெற்றிக்கு வாழ்வில் வழியாயில்லை?

இத்தொகுப்பில் 40 கவிதைகள் உள்ளன. பெரும்பாலானவை நல்லவை.

லண்டனில் ஜூலை 31இல் உலகத் தமிழ் அறிவிப்பாளர், நிகழ்ச்சித் தொகுப்பாளர், பி.எச். அப்துல் ஹமீத்தைப் பாராட்டும் விழாமலர் எனக்கும் கிடைத்தது.

எஸ்.கே. ராஜன் - சுந்தரம், சிறிஸ்கந்தராஜா ஆகியோர் இதனைத் தொகுத்தளித்துள்ளனர். 194 பக்கங்கள். அழகிய தயாரிப்பு. வண்ணத்தில் படங்கள். உலகத் தமிழர்கள் அறிந்த பல முக்கியத்துவங்களின் வாழ்த்துச் செய்திகள். அவற்றுள் ஒன்று பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி எழுதியது. “தமிழின் முதல் நிகழ்ச்சி அறிக்கையாளர் பி.எச். அப்துல்ஹமீத்....” என்கிறார் அவர். பி.எச். பற்றிய உலகளாவிய மதிப்பீடுகளையறிந்து கொள்ள இந்த மலர் உதவுகிறது. “வானின் ஒலி எல்லாம் வானொலி ஆகுமா? வானொலி எல்லாமே வாய்மை ஒலிகளா?” என்று கேள்விகளை எழுப்பி, சுதுமலை கந்தையா இராஜமனோகரன் விளக்கக் கட்டுரை ஒன்றை எழுதியுள்ளார். பிரயோசனமான தகவல்கள்.

அப்துல் ஹமீத்தின் மின்னியக்க ஊடகத்தினுடான பங்களிப்புகளின் தீவிர அபிமானி நான். அவருடைய பண்பட்ட, மெருகுபடுத்தப்பட்ட குரல்வளம், உவகையான முறையில் அவர் உள்ளக்கிடக்கையை வெளிப்படுத்தும் பாங்கு, தகுந்த முறையில் சொற்களைப் பிரித்தும், இணைத்தும், உச்சரிக்கும் முறை, பரந்த அறிவு, தமிழ் மொழியைத் தனது தேவைக்கேற்ப வளைத்து எளிதாகச் சொல்வதைத் தோற்றுவித்தல் போன்ற காரணங்களுக்காக அப்துல் ஹமீது இலங்கை பெற்ற பாக்கியம் என நான் கருதுகிறேன்.

* * *

ஆன்மீகம் - சமயம், தொல்லியல், மானுடவியல், வரலாறும் பண்பாடும், மொழி, கலை, இலக்கியம், நெஞ்சில் நிறைந்த பெருந்தகைகள், செவ்விகள்/அரங்க நிகழ்வுக் கண்ணோட்டங்கள், திறனாய்வுகள் ஆகிய 10 தலைப்புகளில் பெறுமதி மிக்க அரிய கட்டுரைகளைச் செம்மையான தமிழ் நடையில் தந்துள்ளார். அநு.வை. நாகராஜன். இவருடைய பங்களிப்புகள் இன்னமும் உரிய முறையில் பல்கலைக்கழக மட்டத் திறனாய்வாளர்களால் மதிப்பிடப்படவில்லை. கலாநிதி துரை, மனோகரனைத் தவிர, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த ஏனைய பேராசிரியர்கள் பத்திரிகைகளைக் கூடப் படிப்பதாகத் தெரியவில்லை. தமிழ்நாட்டில், காலச்சுவடு போன்ற வட்டாரங்களில் திறனாய்வாளர் எனப் பெயர் பெற்றோர், ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளைத் தொட்டும் பார்க்க மாட்டார்கள் போலத் தெரிகிறது.

* * *

மற்றுமொரு சிறந்த ஆக்க இலக்கிய கர்த்தாவான நீர்வை பொன்னையனும் இந்த 'விமர்சகர்களினால்' புறக்கணிக்கப்பட்ட உண்மையை, பொன்னையன் எழுதியுள்ள "நாம் ஏன் எழுதுகின்றோம்" என்ற நூலில் இருந்து நாம் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. தன்னடக்கமும், பணிவும் கொண்ட கூர்மையான சிந்தனையாளரும், செயல்வீரருமான நீர்வை பொன்னையன், உருவமும், உள்ளடக்கமும் இணைந்த சிறுகதைகளை எழுதியிருப்பதுடன், நல்ல கட்டுரையாளர் என்பதையும் நிரூபித்திருக்கிறார்.

பாட்டாளி வர்க்க இலக்கியம் படைத்து இவ்வுலகை மாற்றியமைக்க முற்படும் இலட்சியவாதியான நீர்வை

பொன்னையன் இளகிய மனசு கொண்டவர். தார்மீக ஆத்திரத்தை வெளிப்படுத்துபவர். இவருடைய கட்டுரைத் தொகுப்பு பலமுறைகளில் இவரைப் பற்றியும், இடதுசாரி இலக்கியம் பற்றியும் நாம் தெளிவாக அறிந்து கொள்ள உதவுகிறது.

‘கீதபோதனாரஞ்சிதம்’ என்ற பெயரிலே ஒரு சிறுகவிதை நூல் 1972ஆம் ஆண்டில் வெளியாகியது. இக்கவிதைகளைப் படைத்தவர் ரி.எம்.ஷாஹுல் ஹமீது என்ற பள்ளிக்கூட அதிபராவார். அரப்புப் பதங்களையும், உள்ளடக்கிய 18 கவிதைகள் இதில் அடங்கியுள்ளன.

“மக்களை உணர்ச்சியூட்டி உயிர்ப்பிக்க அடிகோலும் ஓர் உன்னத சாதனமாகக் கவிதையைக் கணிக்கலாம்” என்கிறார் மறைந்த இந்த சமூக சேவையாளர். இஸ்லாமிய / தமிழ் அறிஞர் எஸ்.எம். கமாலுத்தீன் இந்நூலுக்கு எழுதியுள்ள அணிந்துரையிலிருந்து, இஸ்லாமியர் பற்றிய பல தகவல்களை நாம் அறிந்து கொள்கின்றோம்.

வெண்பாக்கள் கொண்ட இத்தொகுதியை கவிஞரின் மகன்களுள் ஒருவரான வைத்தியர் எச்.எம்.மஹ்ரூப் கண்டியிலிருந்து எமக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள்.

12/1, வீரக்கோன் கார்டினஸ், கண்டி என்ற முகரியிலிருந்து இத்தொகுதியைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

நான் முன்னரே கூறியிருப்பது போன்று, விரிவாக அனைத்து நூல்களையும் பற்றி மதிப்புரைகளை இப்பத்தியில் எழுத முடியாதிருக்கிறது.

இப்பத்தியைப் படித்து வரும் வாசகர்களுக்கு நன்றி.

யாழ்ப்பாணம், திரிகோணமலை - இலக்கியச் சந்திப்புகள்

யான் யாழ்ப்பாணம் போய் வந்தேன். இதில் என்ன புதுமை இருக்கிறது என்பீர்கள். என்னைப் பொறுத்தமட்டில் இது புதுமைதான். எப்படியோ? பதினைந்து வருடங்களுக்குப் பின், ஈழத் தமிழர் பண்பாட்டைக் குறியீடாகக் காட்டி நிற்கும் அந்த மகத்தான மண்ணில் கால் வைத்துப் பெருமிதம் அடைந்தது எனக்குத் தான் பெருமை. மண்ணையும் மக்களையும் குறைந்தது மூன்று நாட்களுக்காகுதல் (அக்டோபர் 9 முதல் 11 வரை) மதித்துக் கண்டுகளித்து, உவகையுடன் உறவாடி, சல்லாபித்து சிரித்து மகிழ்ந்து வந்திருக்கிறேன்.

கிழக்கைச் சேர்ந்த வட புலப் பூர்வீகம் கொண்ட பெற்றோருக்கு மூத்த மகனாய்ப் பிறந்து (1936இல்), 1953 முதல் கொழும்பில் நிரந்தர வாசியாக இருந்த வந்த என்னை, இதுவரை எவருமே நினைக்காது புறக்கணித்து வந்த என்னை, எனது 68ஆவது வயதில் வட, கிழக்கு மாகாண பண்பாட்டு திணைக்களம் நான் முற்றிலும் எதிர்பார்க்காத வகையில், எண்மருள் ஒருவனாகக்

கௌரவித்து, ஆளுநர் விருதைக் கடந்த 11ஆம் தேதி, பெருமை தரும் யாழ் நகரில் எனக்கு வழங்கியமை எனக்கு புல்லரிக்கும் அனுபவத்தைத் தந்தது. மறக்க முடியுமா இந்த அன்பின் வெளிப்பாட்டை.

ஸ்ரீதேவி, வில்வரத்தினம், நந்தினி சேவியர் போன்ற யாழ் மண்ணைச் சேர்ந்த எழுத்துலக நண்பர்கள் அடங்கும் குழுவினர், கலை, இலக்கியத் துறைகளில் நன்கு பரிச்சயம் கொண்ட, ஆர்.தியாகலிங்கம் தலைமையில் இந்த விருதை எனக்கும் வழங்க முன்வந்தமை, கிழக்கில் உதித்த எனக்கு, பிராந்திய மனப்பான்மையின்றி, என்னைக் கௌரவித்தமை பெரியதொரு செயலாகும்.

யாழ்ப்பாண மக்களும் என்னை அங்கீகரித்திருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் அளித்த விருந்தோம்பல் பண்பிலிருந்து அறிந்து கொண்டேன்.

என் தந்தையின் ஊரான திரிகோணமலையில் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணத்தின் கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத் துறை, இளைஞர் விவகார அமைச்சு இயங்கி வருவதை நாமறிவோம். இந்த நிர்வாகத்தின் ஆளுநராக பெரும்பான்மை இனத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் பணிபுரிகிறார். அவரின் பிரதம செயலாளராக திரு.ரங்கராஜ் பதவி வகிக்கிறார். அவரே இன்முகத்துடன் எனக்குப் பொன்னாடை போர்த்தி ஒரு சின்னத்தையும், பணப்பரிசிலையும் ஒப்படைத்தார். கல்வி அமைச்சரின் செயலாளராக விளங்கும் ஆர்.தியாகலிங்கம் பெரிதும் உவகையுடன் என்னை உபசரித்ததையும், டெயிலி நியூஸ், தி ஐலண்ட் ஆகிய பத்திரிகைகளில் புதன்கிழமை தோறும் நான் எழுதும் பத்திகளைத் தவறாது படித்து வருவதைத் தெரிவித்தமையும் எனக்கு இந்த வயோதிக காலத்திலும் புத்துணர்ச்சியை ஊட்டியது.

ஈழத்தின் மிகச் சிறந்த கவிஞர்களுள் இருவராகிய அகலங்கனும், வில்வரத்தினமும் மிக அக்கறையுடன் சபையோருக்கு அறிவித்த பாங்கும் என்னைப் பரவசப்படுத்தின. பெண் எழுத்தாளராக ஒளிர்விடுவது ஒருபுறமிருக்க, ஈழத்து தமிழ் எழுத்துக்கே மிகத்துலக்கமான முறையில் புத்தாக்கம் செய்துவரும் கோகிலா மகேந்திரன் கனிவு தரும் உபசரிப்பினாலும், உரையாடலினாலும் எனக்கு என்னிலேயே நம்பிக்கை தரும் ஊட்டத்தை உணர்த்தி நின்றார்.

வெகு நாட்களாகச் சந்திக்காதிருந்த சொக்கன், சோ. பத்மநாபன், செம்பியன் செல்வன், பேராசிரியர்கள் சண்முகதாஸ், மனோகரி சண்முகதாஸ், சபா ஜெயராஜா, மௌனகுரு மற்றும் கலாநிதி செ.யோகராஜா, மட்டுநகர் முத்தழகு, கலாநிதி க. குணராஜா (செங்கை ஆழியான்), அ.யேசுராஜா, நந்தினி சேவியர், ச.வே.பஞ்சாட்சரம், மட்ராஸ்மயில் போன்ற நண்பர்களையும் முதல் தடைவையாகச் சந்தித்த மயிலங்கூடலூர் நடராசன், தாமரைச் செல்வி போன்ற புதியவர்களுடனும் கலந்து பேசி மகிழ்ந்தேன்.

ஏ.கே. கனகரத்னா, சாந்தன், குழந்தை சண்முகலிங்கம் ஆகியோரையும் யாழ் நகரிலிருந்து வெளியாகும் பல சிறு வடிவ நாளிதழ்களின் ஆசிரியர் குழுவைச் சேர்ந்தவர்களையும் சந்திக்காமல் திரும்பியது மனவருத்தத்தைத் தருகிறது.

நான் சந்தித்துப் பேச விரும்பிய ஒருவரின் பெயர் அழைப்பிதழில் காணப்பட்டாலும், அவர் வருகை தராதது, சிறிது ஏமாற்றத்தைத் தந்தது. அவர் யாருமல்லர் கவிஞர் புதுவை இரத்தினதுரையே. மற்றொருவரும் வந்திலர். குழந்தை சண்முகலிங்கம், முதிய நல்லாசிரியர் வயிரமுத்து

சிவசுப்பிரமணியம் ஆகிய இரு புலமையாளர்கள் ஆளுநர் விருதைப் பெற்றுக் கொள்ள வரவில்லை.

சண்முகலிங்கம் சங்கோஜியா தெரியாது. அவரின் நாடகத்துறைப் பணிகள் தொடர்பாக அவரைப் பேட்டி காணவும் நான் விரும்பியிருந்தேன். சிவசுப்பிரமணியம், மட்டக்களப்பு, புனியந்தீவு, ஆனைப்பந்திப் பாலர் பாடசாலையில் நான் படித்தபோது (1942-46) ஆசிரியராகப் பணி புரிந்தவர். சுவாமி விபுலானந்தர் தொடர்பாக ஆய்வுகளைச் செய்திருப்பவர். அவரைச் சந்தித்து அவர் ஆசியைப் பெறவும் விரும்பியிருந்தேன். முடியாமற் போய்விட்டது.

இனி, இந்த கலை இலக்கியப் பெருவிழா பற்றிய சில தகவல்களை வாசகர் நலன் கருதி மேற்கோள்களாகத் தருகின்றேன்.

எழுத்து வன்மையும், அழகியல் பார்வையுங் கொண்ட ஈழத்துச் சிறந்த புனைகதையாளர்களில் ஒருவரான நந்தினி சேவியர் எழுதுகிறார்.

“1998ஆம் ஆண்டிலிருந்து 2003ஆம் ஆண்டுவரை தமிழுக்கும், தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கும் தொண்டாற்றிய 66 கலைஞர்களைக் கௌரவ ஆளுநர் விருது வழங்கிக் கௌரவித்துள்ளோம். அதன் தொடர்ச்சியாக எமது திணைக்களம் நடத்தும் இலக்கியப் பெருவிழா 2004 பல்துறை சார்ந்த கலைஞர்கள் எண்மர் கௌரவிக்கப்படவுள்ளனர். எனவே, ஆளுநர் முறை விருது பெறுபவர்களும், எமது பண்பாட்டுச் செழுமைக்கும் தம் வாழ்நாளின் பெரும்பகுதியைச் செலவிட்டவர்களாவர்.”

இம்முறை ஆளுநர் விருதைப் பெற்றவர்கள்: வயிரமுத்து சிவசுப்பிரமணியம் (ஆய்வாளர்), மு.

கனகசபை(ஓவியர்), பி.ஸ்ரனிஸ்லாஸ் (ஓவியர்), அரியான் பொய்கை கை, செல்லத்துரை (நாட்டாரியல் விற்பன்னர் கே.எஸ். சிவகுமாரன், (அது நானே. நீங்கள்தான் அறிவீர்களே), குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் (நாடகத்துறை விற்பன்னர்), இரா. சடாட்சரதேவி - குந்தவை (சிறுகதைப் படைப்பாளி), எஸ்.எல்.எம்.ஹனிபா (புனைகதை ஆய்வாளர்).

எதிர்மன்ன சிங்கத்தைத் தொடர்ந்து, உதவிப் பணிப்பாளராகப் பதவியேற்றுச் சிறப்பான முறையில் சேவித்துவரும் என்.ஸ்ரீதேவி எழுதுகிறார்.

“.....தளர்விலா நல்ல முதுசொம் கொண்ட முதறிஞர்களுக்கு விலையொன்றில்லை. ஆயினும் இவ்விருதினால், நாமே நம்மைத் நமதருந் தமிழைக் கௌரவப்படுத்தி நிற்கின்றோம். காதலால் கண்ணில் நீர் பனிக்கக் கைகூப்பி வாழ்த்துகின்றோம். வாழ்க நல்விருந்தாளர்”

வலயக் கல்வி அலுவலக (யாழ்ப்பாணம்) பணிப்பாளர் ப. விக்னேஸ்வரன் எழுதுகின்றார்.

“.....நடப்பு நாட்களின் சுவாசத்தில் உலகின் தலைசிறந்த முதன்மை இலக்கியங்களை தாயக எழுத்தாளர்கள் படைக்க அரசும், மாகாண சபையும் ஆலாபனை செய்தல் வேண்டும்.....”

அமைச்சரின் செயலாளர் ஆர். தியாகலிங்கம் எழுதுகின்றார்.

“இது வழிவழியாகத் தொடரும் தமிழுக்கு அணி செய்யும், தமிழறிஞர்களைக் கௌரவிக்கும் சிறப்பு நிகழ்வு பாரம்பரியம் மட்டுமல்ல. கலை, கல்வி, இலக்கியம், பண்பாடு சார்ந்த ஆய்வரங்குகளையும்,

நடத்துதல் அவ்வத்துறை சார் கலைஞர்கள், அறிஞர்கள், என்போருக்கு ஆளுநர் விருது வழங்கிக் கௌரவித்தல், இலக்கியப் பத்துறை சார் நூல்களுட் சிறந்தவற்றைத் தேர்வு செய்து பரிசளித்தல் போன்றவற்றை அதன் காத்திரமான அம்சங்களாகக் கொண்டுள்ளன.”

இந்த மூன்று நாட்களிலும் நடந்த ஆய்வு உரைகள், விவாதங்கள் கலைநிகழ்ச்சிகள் புத்தகக் கண்காட்சி போன்றவை பற்றி இங்கு நான் குறிப்பிடவில்லை. ஆளுநர் விருது தொடர்பாகவும் யாழ்ப்பாணம் சென்று நான் திரும்பியது பற்றி மாத்திரமே இங்கு எழுதியிருக்கின்றேன்.

ஆமாம், இந்த புதிய ஊடகவியலாளருக்கு என்பெயர் சரியாகத் தெரியாதோ? தொலைக்காட்சியில் என் பெயரையும் குறிப்பிட்டார்களாமே. என்னவென்று? எஸ்.கே.சிவகுமாரன் என்று, எஸ்.கே. பரராஜசிங்கம் போன்ற மறைந்த ஒருவர் தான் இவரும் என்று நினைத்தனரோ? இத்தனைக்கும் இந்த அரசு, தனியார் மின்னியக்க ஊடகங்களில் பெரிய பதவிகளை வகிப்பவர்கள் எல்லாம் என்னைத் தெரியாதவர்கள்தான். இந்த நிலையில், கடந்த 50 வருடங்களாக கே.எஸ்.சிவகுமாரன் என்று எழுதியும், ஒலிபரப்பியும், என்னை அவமானப்படுத்தவது போன்று எஸ்.கே. சிவகுமாரன் என்று குறிப்பிடுவது இவர்களுடைய தொழிற் சீர்மையைச் சந்தேகிக்க வைக்கிறது. செய்திப் பிரிவுகளில் பணிபுரிபவர்களே பெயர், இடம், காலம், நேரம் போன்றவற்றைச் சரிபார்த்து எழுத வேண்டாமா? விழித்துக் கொள்ளுங்கள்.

**சமயம், இசை, நூல்கள், சஞ்சிகை
- மனப்பதிவுகள்.**

மிஷேல்ஃ (f) நாபூக்கோ (MichelBocolt)

மிசேஷல்ஃ(f) பூக்கோ என்ற பிரஞ்சு தத்துவவாதி (1926-1984) இறந்து 20 வருடங்களாகிவிட்டன. இவருடைய எழுத்துகள் சில தமிழ்நாட்டுச் சிற்றேடுகளில் தரப்பட்டுள்ளன. இவருடைய தத்துவநோக்குடன் எனக்கு உடன்பாடு இல்லை. ஆயினும், இவர் என்ன கூற வருகின்றார் என்பதையறிய முற்பட்டுள்ளேன். இவருடைய அடிப்படைத் தத்துவத்தைப் பின்வருமாறு எடுத்துரைக்கலாம்:

“வரலாற்று நீரோட்டத்தில் மனித இயல்பு, சமூக மாற்றம் போன்றவை தொடர்பாக நிரந்தர உண்மை எதுவும் இல்லை” எனவே, இவர் கார்ல்மாக்ஸ், சிக்மன்ட்ஃ(f) ஃப்ராய்ட் ஆகியோரின் கருத்துகளுடன் முரண்பட்டார். இருந்தபோதிலும், சில பொருள்கள் பற்றிய இவருடைய வியாக்கியானங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கவையாயிருந்தன. உதாரணமாக, சிறைச்சாலைகள், போலீஸார், காப்புறுதி, மனநோயாளர் பராமரிப்பு, சேமநலன் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். ஆண்களின் தன்னினச் சேர்க்கை பற்றிய

கருத்துகள் எனக்கு உடன்பாடானவையல்ல. பிரான்ஸில் பிறந்தாலும் ஜெர்மனி உட்படப் பல பல்கலைக்கழகங்களில் இவர் விரிவுரைகளை நடத்தியிருக்கிறார்.

இனத்துவ ஆய்வுக்கான அனைத்துலக நிலையம் (ICES) கடந்த வாரம் கொழும்பிலே ஃ(f) பூக்கோவின் 20ஆவது நினைவு தினத்தை முன்னிட்டு, கலாநிதி ராதிகா குமாரசுவாமி தலைமையில் ஒரு சம்பாஷனையை நடத்தியது. இந்த உரையாடலில் கலந்து கொண்டவர்கள்: கலாநிதி பிரதீப் ஜெகந்நாதன், கலாநிதி மாலதி டி.அல்விஸ் ஆகியோர் ஃ(f) பூக்கோவின் பார்வையில், ஜோர்ஜ்(B) பூச்சனரின், “உவொய் ஸெக்” தொடர்பாக, கலாநிதி அசோகா தி ஸொய்ஸா உரையாற்றினார்.

இந்த விபரங்களை நான் ஏன் இங்கு தர வேண்டும்? தமிழில் எழுதும் நாம் எமது பார்வையை விரிவுபடுத்த தமிழுக்கும் வெளியே வந்து, பல தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற விருப்பத்தினாற்தான்.

* * *

சைவ சமயப் பாதுகாப்பு,
சமய சமரச சேவை

மேற்சொன்ன சேவை, கொழும்பு-12ல் இயங்கிவருகிறது. ஞானப்பிரகாச சிவம் (கணபதிப்பிள்ளை) என்ற தமிழ் ஆய்வாளரும், ஆர்வலருமான இவர், தமிழ் மாத்திரமல்லாது, ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளையும், நூல்களையும் மிக நுணுக்கமாகப் படித்து, வரலாற்றுத் தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டி வருபவர். அன்னார், எனது ஆங்கிலப் பத்திகளையும் படித்து வருகிறார் என்றறிந்து மகிழ்வுற்றேன். ‘தி ஐலன்ட்’ பத்திரிகையில், “As I like It” என்றொரு பத்தியை புதன்கிழமைகளில் நான்

எழுதி வருவதைத் தமிழ் மாத்திரமே படிப்பவர்கள் அறிந்திருக்க மாட்டார்கள். அதே போல, “டெயிலி நியூஸ்” பத்திரிகையில் புதன்கிழமைகளில் வெளிவரும் “ஆர்ட் ஸ்கோப்” அனுபந்தத்தில் “Gleamings” என்ற தலைப்பில் ஒரு பத்தியை நான் எழுதி வருவதையும் நீங்கள் அறிந்திருக்க மாட்டார்கள். தற்பெருமையாக இதனை நான் ஏன் இங்கு குறிப்பிடவேண்டும்?

பலர் செய்ய முன்வராத இடத்து, பல விஷயங்களைப் (தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம்) பற்றிய திறனாய்வு சார்ந்த குறிப்புகளை எழுதி வருகிறேன். தமிழ் இலக்கியம், கலைகள் பற்றித் தமிழ் தெரியாதவர்களுக்காக எழுதி வருவதுடன், நளின் தி சில்வா போன்ற தமிழ் வெறுப்பாளர்களுடன் மோதியும் சில கருத்துகளை வெளியிட்டு வந்துள்ளேன். இவையெல்லாம் வரலாற்றுச் செய்திகள். தமிழ் வாசகர்கள் இவை பற்றி அறிந்திருக்க வேண்டாமா?

சிங்கள இனத்தைச் சேர்ந்த பல புலமையாளர்களும், அறிஞர்களும் எனது பத்திகளைப் படித்துத் தமது அபிப்பிராயங்களைத் தொலைபேசி மூலம் தெரிவிக்கின்றனர். ஆனால், தமிழினத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஓரிருவரே எனது ஆங்கில எழுத்துகளைப் படிப்பவர்கள் போலத் தெரிகிறது. அவர்களுள் மற்றொருவர் வவுனியா முன்னாள் அரசாங்க அதிபரும், அரசில் முக்கிய பதவி வகித்தவருமான எஸ்.ரி. மார்க்கண்டு ஆவார். மற்றொரு அறிஞர் கே. சண்முகலிங்கம் ஆவார். ஆனால், நமது பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்கள்-கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி உட்பட ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளைத் தொட்டுமே பார்ப்பதில்லை போலும்.

ஞானப்பிரகாச சிவம் என்ற கணபதிப்பிள்ளைக்கு வருவோம். இவர் என்னைப் போலன்றித் தன்னை விளம்பரப்படுத்திக் கொள்ளாத ஓர் அறிஞர்.

எனது 'தி ஐலன்ட்' பத்தியில், டாக்டர் எஸ். தியாகராஜா என்பவர் எழுதிய தமிழ்க் கட்டுரையின் சாரத்தைக் குறிப்பிட்டு எழுதியிருந்தேன். இந்தத் தமிழ்க் கட்டுரை 'வீரகேகரி' வார வெளியீட்டில் "பண்டைத் தமிழர் வளர்த்த பெளத்தம்" என்ற தலைப்பில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. அதிலே சில வரலாற்றுத் தகவல்கள் திரித்துக் கூறப்படுவதை உணர்ந்த கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள், இவற்றைச் சுட்டிக்காட்டி தியாகராஜா அவர்களுக்கு எழுதிய கடிதத்தின் பிரதியை எனக்கும் அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்.

இவ்வாறு, வாதப் பிரதிவாதங்கள் நடப்பது உண்மையைத் துலக்க உதவும். பல்கலைக்கழக ஆய்வாளர்கள் செய்ய வேண்டிய பணியை உதிரி உதிரியான ஞானப்பிரகாச சிவம் (கணபதிப் பிள்ளை), அடியேன் போன்றோர் செய்து வருவதைக் கண்டும் காணாது இருந்து விடுவர் நமது ஆய்வறிவாளர்கள்.

இசை வேள்வி

கொழும்பு கம்பன் கழகம் நடத்தும் (நடாத்தும் என்பது பிழை) நடாத்தும் என்பது பிழையல்ல - அது செய்யுள் இலக்கணத்தில் குறில் நெடிலாகும். ஓசை நயத்திற்காக ஸ்ரீராமநாம கானாமிர்தம் என்ற இசை வேள்வி நிகழ்ச்சிகள் எதிர்வரும் 6ஆம் தேதி முதல் 13ஆம் தேதி வரை வெள்ளவத்தை இராமகிருஷ்ண மிஷன் மண்டபத்தில் நடைபெற இருக்கின்றன.

இந்த நிகழ்ச்சியில் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த சுதாரகுநாதனின் பாட்டுக் கச்சேரியும் இடம்பெற இருக்கிறது. இவருடைய கச்சேரியை 1998இல் ஓமான் தலைநகரான மஸ்கெட்டில் நேரில் கேட்டுப் பரவசமானேன். அப்பொழுது நான் அங்குள்ள ஸ்ரீலங்கன் ஸ்கூலில்

ஆங்கில ஆசிரியராகப் பணி புரிந்தேன். கல்லூரி அதிபர் பந்துல கொடிக்காரவையும் (இவரும் கர்நாடக இசையை ரசிப்பவர்) அழைத்துச் சென்றிருந்தேன். சுதா ரகுநாதன் அண்மைக் காலக் கர்நாடக இசை விற்பன்னர்களில் மிக மிக முக்கியமானவர். சம்பிரதாயத்தினின்றும் சற்றே விலகிப் பரிசோதனையாக இவர் பாடுவது என்னை மிகவும் கவர்ந்தது. இவரது கச்சேரி 6ஆம் தேதி மாலை 5.00 மணிக்காம். ஆனால், அதேதினம், “திறனாய்வு என்றால் என்ன?” என்ற எனது நூல் கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தில் வெளியிடப்படவிருக்கிறது. என்ன செய்வது?

இந்த இசை வேள்வியில் பங்களிக்கவிருக்கும் மற்றொருவரின் கானத்தில் மயங்குண்டு போனவன் நான். இவருடைய குரலை முதலில் திரைப்படமொன்றிலேதான் கேட்டேன். அவர்தான் டி.என்.சேஷகோபாலன். இவருடைய கச்சேரி 13ஆம் தேதி மாலை 5.00 மணிக்கு. அன்றும் எனக்கு மற்றொரு அவசியப் பணியுண்டு. நண்பரும் அறிஞருமான ஒருவரின் புதல்வனின் கலியாணம். என்ன செய்வது?

“ஊர்ப்பட்ட மிக அதிக இடங்களில் நிகழ்ச்சிகள். எப்படி எல்லாவற்றிற்கும் இத் தள்ளாத வயதில் சென்று பயன்பெறுவது? தர்மசங்கடந்தான்.

22 நூல்களின் வெளியீடு

சென்னை மணிமேகலைப் பிரசுரத்தின் 22 ஈழ எழுத்தாளர்களது நூல்களின் வெளியீட்டு விழாவும் லண்டன் தமிழினி மஞ்சரியின் பாராட்டு விழாவும், கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் எதிர்வரும் சனிக்கிழமை மாலை 4.00 மணி தொடக்கம் இடம் பெறவிருக்கின்றன.

கே.விஜயன், பேராசிரியர் சண்முகலிங்கம், சி.சுதந்திரராஜா, வி.வரதசுந்தரம், க.அருள்கப்பிரமணியம்,

சுதாராஜ், குரு அரவிந்தன், அன்டன் செல்வகுமார், சேமகரன், வசந்தா நடராசா, தனபாக்கியம் குணபாலசிங்கம், செல்வகுமார், மெல்போரன் மணிவேதா இலங்காதிலக்க, யோகா யோகேந்திரன், பேராசிரியன், உதயச் செல்வன், ஜெகன், அடியேன் ஆகியோர் எழுதிய நூல்கள் வெளியிடப்படவிருக்கின்றன. மணிமேகலைப் பிரசுர அதிபர் ரவி தமிழ்வாணன், தமிழினி அதிபர் குலேந்திரன் ஆகியோர் இவ்விழாவைக் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் நடத்துகிறார்கள்.

லண்டன் தமிழினி மஞ்சரி

இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை “தமிழினி” என்ற சஞ்சிகை லண்டன் மாநகரிலிருந்து வெளிவருகிறது. இதன் ஆசிரியர் பெயர் குலேந்திரன், கடந்த மாதம் 3ஆம் தேதி இதன் முதல் சஞ்சிகை வெளியாகியது. அப்பொழுது தமிழுக்குச் சேவை செய்த 20 பேர் பாராட்டப்பட்டார்கள். புதுக்கவிஞராக 1970களில் அறிமுகமான லோகேந்திரலிங்கம் ஒருவர். இவர் இப்பொழுது கனடாவில் “உதயன்” என்ற செய்தித்தாளின் ஆசிரியராக இருந்து வருகிறார். 2003ஆம் ஆண்டு டொரோண்டோவில் இவரையும், வி.என். மதியழகன், விக்னேஸ்வரன் போன்ற மின்னியக்க ஊடகத் துறையினரையும், சில எழுத்தாளர்களையும் சந்தித்தேன்.

லண்டன் குலேந்திரன் ஈழத்தில் வசிக்கும் எழுத்தாளர்களின் புத்தகங்களை வெளியிட்டு வருகிறார். இதுவரை ஒன்பது நூல்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. மேலும், மூன்று நூல்கள் எதிர்வரும் சனிக்கிழமை கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் வெளியாகவிருக்கின்றன. அவையாவன: அன்னையின் நிழல் (கே.வி.ஐயன்), ஊழித் தாண்டவம் (சண்முகலிங்கம்), மழைக்குறி (சுதந்திரராஜா) ஆகியன.

கிந்நூல் ஆசிரியர் எழுதியுள்ள நூல்கள்

1. சிவகுமாரன் கதைகள்.....	1982
2. கலை, இலக்கியத் திறனாய்வு	1989
3. கைலாசபதியும் நானும்	1990
4. ஈழத்துச் சிறுகதைத் தொகுப்புகள் : திறனாய்வு	1998
5. திறனாய்வுப் பார்வைகள்	1996
6. ஈழத்து இலக்கியம் : நூல்களின் அறிமுகம்	1996
7. அண்மைக்கால ஈழத்துச் சிறுகதைத் தொகுப்புகள்	1998
8. மூன்று நூற்றாண்டுகளின் முன்னோடிச் சிந்தனைகள்	1999
9. ஈழத்துத் தமிழ் நூல்களில் சில : திறனாய்வுக் குறிப்புக்கள்	1999
10. இருமை	1998
11. ஈழத்துச் சிறுகதைகளும் ஆசிரியர்களும் - ஒரு பன்முகப் பார்வை 1962 - 1979 பாகம் - 1	2008
12. ஈழத்துச் சிறுகதைகளும் ஆசிரியர்களும் ஒரு பன்முகப் பார்வை 1980 - 1998 பாகம் - 2	2008
13. திறனாய்வு என்றால் என்ன?	2004
14. இந்தியா - இலங்கை இலக்கியம் ஒரு கண்ணோட்டம்	2005
15. காலக் கண்ணாடியில் ஒரு கலை இலக்கியப் பார்வை	2010
16. பண்டையக் கிரேக்க முதன்மையானவர்கள்	2009
17. சினிமா - ஓர் அறிமுகம் அசையும் படிமங்கள்	2201
18. சொன்னாற்போல - 1	2008

19. சொன்னாற்போல - 2	2005
20. பிற மொழிச் சிறுகதைகள் சில	2007
21. ஒரு திறனாய்வாளரின் இலக்கியப் பார்வை	2008
22. ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் - ஒரு விரிவான பார்வை	2009
23. ஏடுகளில் திறனாய்வு/மதிப்பீடுகள் சில	2011
24. சுவையான இலக்கியத் திறனாய்வுகள்	2011
25. பல நாடுகளில் வசிக்கும் வாசகர்களுக்குப்
பயனுள்ள குறிப்புகள்	2013
26. கலை இலக்கியப் பார்வைகள்	2013
27. திறனாய்வு	2013
28. ஒரு விமர்சகரின் இலக்கியப் பார்வை	2013
29. முக்கிய சினிமாக்கள் பற்றிய
சுவையான கண்ணோட்டம்	2014
30. நவீன திறனாய்வுக் கோட்பாடுகள் ஓர் அறிமுகம்	2014
31. அருமையான ஆளுமைகளும்
சுவையான மதிப்பீடுகளும்	2015
32. திரைப்படவிழாக்களின் படங்களும்
அவை தொடர்பான சுவையான செய்திகளும்	2017
33. K S SIVAKUMARAN on FILMS SEEN	2017
34. Lankan Tamil Culture	2018
35. ஈழத்து உளவியல் சிறுகதைகள்	2018
36. Sri Lankan Tamil Literature and Culture Part 1 (in print)	2018
37. Aspects of Culture in Sri Lanka Part 2 (in print)	2018
38. இலக்கியச் சந்திப்புகளும் இனிய மனப்பதிவுகளும்	2018

இந்நூலாசிரியரைப்பற்றி...

தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் கடந்த அறுபத்து ஐந்து ஆண்டுகளாக எழுத்துலகில் நடமாடும் கே. எஸ். சிவசுமாரன் என்பத்து இரண்டு வயதுடையவர்.

இலங்கையிலும், மாலேயிலும், மஸ்கெட்டிலும், சின்சினாட்டியிலும் ஆங்கில இலக்கிய விரிவுரையாளராகவும் பணி புரிந்ததுடன் (கல்லூரிகளில்), இலங்கை அனைத்துலக் கல்லூரிகளிலும் அதே பாடத்தையும் ஆங்கில மொழியையும் போதித்து வந்தவர்.

அமெரிக்காவிலிருந்தபொழுது விற்பனை உதவியாளராகவும் பணிபுரிந்து இருக்கிறார்.

தி ஐலண்ட், டெய்லி நியூஸ் ஆகிய ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளின் சிறப்பும் பகுதி ஆசிரியராகவும், வீரகேசரி பத்திரிகையின் இணை ஆசிரியர், நவமணி என்ற வாராந்தப் பத்திரிகையின் நிறுவக பிரதம ஆசிரியர், இலங்கை வானொலி செய்திப்பிரிவின் பொறுப்பாசிரியராகவும் அனுபவம் பெற்றவராவார்.

சிறுகதை, கவிதை ஆகியவற்றை இரு மொழிகளிலும் எழுதி இருக்கிறார். சில மொழியாக்கங்களையும் செய்துள்ளார்.

இவர் பக்கச்சார்பற்ற திறனாய்வாளர் என்றே மதிக்கப்படுகிறார். இவருடைய கட்டுரைகள் தமிழக, இலங்கைப் பத்திரிகைகளில் வெளிவருகின்றன.

இதுவரை தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் முப்பத்தெட்டு நூல்கள் வெளியாகியுள்ளன.

இலக்கியத் திறனாய்வும், திரைப்படத் திறனாய்வும் பற்றியனவாக இவருடைய நூல்கள் அமைகின்றன.

பதிப்பகத்தார்